

AZ

ÖRTORONY

Jehova
Királyságának Hírnöke

„Ésmegtudják, hogy én vagyok Jehová”
Ezékiel 35:15

TARTALOM:

Az emberek gyalázata	2
Önzetlen	3
Gyalázatok	3
Teokrácia	5
Az Ő hűsége	5
Ellenkezések	6
Gyalázók	6
Az Ő eljövendő királysága	8
Vértanúk	9
Keresztény vallás	9
A szükséges igazság	11
Kilátás	12
Egy törvénytelen kísérlet a föld benépesítésére	13

„TI VAGYTOK AZ ÉN TANUIM, IGY SZÓL JEHOVA, HOGY ÉN ISTEN VAGYOK” EZSAIÁS 43:12

Irtá: J. F. RUTHERFORD
az Örtorony Biblia-traktátus Társulat elnöke,
124 Columbia Heights Brooklyn, — N. Y., U. S. A.
„THE WATCH TOWER“, Hungarian. — Made in Rumania

Kiadók: A Biblia-Traktátus Társulat M. D. I. r. t. kiadóvállalat
és a Romániai „Jehova Tanui“ Társulat, jogiszemélyiség,
București 3. Aleea Tonolla 19.

Az emberek gyalázata

JEHOVA azokhoz fordul, akik szeretik az igazságot, ragaszkodnak hozzá és gyalázatot szenvednek, mert szorgalmasan kutatják az igazságot, azért erősítésükre és bátorításukra mondja: „Hallgassatok rám, kik tudjátok az igazságot, te nép, kinek szívében van törvényem! ne féljete az emberek gyalázatától és szidalmaitok miatt kétségbe ne essetek!” (Ézs. 51:7). Ezek a szavak a múltban Isten jelképi népére bírtak érvénynyel. Most azonban vonatkozik az összes felszenteltre; úgy a felkentek mint a „más juhok“-hoz tartozókra is. Sátán, évszázadokon át gyalázta Jehova nevét és bárki aki szolgálni akarta Istent szorgalmasan, Sátán támadásainak célpontja volt. Jehova Királya most trónjára helyeztetett; és megkezdte uralkodását. Sátán, dühös haragjában minden erejével arra igyekszik, hogy az embereket távollartsa Istentől.

2. A *TEOKRACIA* az ember reménysége; más reménység nem létezik. E reménység miatt és a Teokrácia hirdetéséért állnak most Jehova tanúi és társaik a nemzetek előtt a földön mint vádlottak. Ők elviselik ezt az ellenkezést és gyalázatot mellyel vádolva vannak és örvendenek, hogy részük lehet Jehova nevének igazolásában. Ők jól tudják, hogy a *Teokratikus kormány* mihamar győzni fog és nekik, akik a Nagy Teokráta és Királya mellett foglaltak állást, részük lesz e győzelemben és örökre az Úr örömeiben fognak lenni.

3. Az ellenállás, mellyel találkozott a Teokrácia kormánya az egész világon, nem bátorlalanította el azokat akik hűségesen hirdetik a Felséges nevét. Hogy az ő bátorságuk nagy és reménységük továbbra is életteljes legyen, azért táplálja az Úr az Ő népét az Általa rendelt eledellel. Egy idő óta a felkenteknek kiváltságuk volt örvendehetni ezen szellemi eledellel. Azok, akik a „nagysokaságot“ (Jel. 7:9–18) fogják alkotni, a mentőbástyához, Jehova nagy szervezetébe sietnek, a maradéknak pedig az a kötelessége és kiváltsága, hogy minden lehető segítséget nyújtson nekik, hogy megérthessék a Mindenható Isten akaratát őket illetőleg. Az Örtorony irodalma kiadójának az a vágya és igyekezete, hogy társainak minden lehető eszközt megadjon: „Mert mindazok, akik kegyesen akarnak élni Krisztus Jézusban, üldöztetni fognak. A gonosz emberek pedig és az ámitók, nevednek a rosszásban, eltévelyítvén és eltévelyedvén“ (Tim. 3:12–13. A felkentek társai most részesei-

nek a szenvedésekből együtt a maradékkal. Ők azért szenvednek mert szeretik az igazságot és azért is, mert az emberek figyelmét felhívják a vallás és kereszténység közötti világos különbségre.

4. Aki szövetségben van a Mindenható Istennel akaratának cselekvésére, tudja, hogy éppen most várható a világ hatalmai részéről egy ádázabb ellenkezés. Krisztus Jézus, a Király, hű követőinek mondotta: „És gyűlölve lesztek minden népek előtt az Én nevéért (Máté 24:9). Az Úr e kijelentése igaznak bizonyult a múlt évek eseményeiből és kimutatja a gyűlölet okát a földön uralkodó nemzetek részéről. Ez a gyűlölet nem abból származik mintha Jehova tanúi rossz emberek volnának, vagy mert beavatkoznának személyes jogok vagy emberek tulajdonaiba, vagy mert általános érdekek tekintetében ténykednének, hanem azért, mert Jehova tanúi és társaik, hirdetik bátran félelem nélkül Jehova Istennek és Királyának Jézus Krisztusnak nevét. Mikor az Úr Jézus a földön volt gyűlöltek és üldöztek. Ő mint igaz szenvedett, mert mint Atyjának képviselője hirdette Jehova nevét és jövődöbeni királyságát. A Király tanúi akik most a földön élnek egy hasonló kiváltságot élvezhetnek, hogy ismertethetik Jehova nevét és részesedhetnek abból a kiváltságból is, hogy betölthetik Krisztus Jézus szenvedéseit amely azok részére maradt hátra, akik egyek lesznek vele az igazságos kormányzatban. Az apostol aki az Ő nevéért szenvedett mondotta: „Most örülök a ti érettetek való szenvedéseimnek az én testemben az Ő testéért, ami az egyház“. (Kol. 1:24). A Jonadábok most a maradékkal együtt szenvednek, mivel együtt munkálkodó társai és részt vesznek az Isten „szokatlan munkájából“ (Zsid. 10:33).

5. Egy vallási intézmény sem, vagy ezen intézmények tagjai, nem szenvednek olyan módon és okból mint Jézus Krisztus. Sem a vallásfelekezetek sem azoknak tagjai nem hirdetik a nagy *Teokratának* Jehovának nevét, és nem közlik a Krisztus Jézus mint Király által gyakorolt Teokratikus uralmát. Ezek a vallásos intézmények hallgatólagosan sőt egész nyíltan is ellentétbe helyezkednek a *Teokráciával*. Ők tehát nem szenvednek az igazságért és Jehova nevéért és nem is tudnak szenvedni ezért. Mégis ugylátszik, hogy az emberek egy sokasága erőszakkal fogva vannak tartva ezekben a vallási szervezetekben; azon okból mert azok az

emberek nem ismerik az igazságot. Ezek az emberek óhajtják az igazságot, azért ezeknek az őszinte és Isten iránt jóakaratu embereknek viszik el Jehova tanúi a segítséget és vigaszt. Teszik ezt azért, hogy ezek az emberek feismerhessék az igaz utat, hogy Jehova a Mindenható, a nagy *Teokrata* és, hogy Királya Krisztus Jézus a Megváltó, aki örök életet ad mindazoknak akik engedelmeskednek a Mindenható Isten törvényének. Most itt az ideje Jehova neve igazolásának és ezt a bizónyságtévést a teljes igazolás előtt kell megtenni; amit Isten parancsolt, így és azért be is teljesedik. (2 Mózes 9:16).

Önzetlen

6. Az a munka, amit Jehova tanúi és társaik a „más juhok” végeznek, nem önző okokból történik és határozottan nem pénzhaszónból, sem világi tiszteletért. Az ő munkájuk a Mindenható Isten parancsának megfelelően történik; és mert szeretik Istent, örvendvén az alkalomnak, hogy parancsainak engedelmeskedhetnek, részt véve a fentemlített munkában, az ellenkezésekre való tekintet nélkül. Ők tudják, hogy Isten, szeretet következő eg teljesen önzetlen és hogy mindent önzetlenül cselekszik. Azt is tudják, hogy Ő az élet forrása és hogy a megmentés Tőle származik; és az ő égvágyuk az, hogy bírassák az Ő elismerését és megmentessenek Átala. Jehova tanúi nem igyekeznek arra, hogy tagokat gyűjtsenek soraikba. Ők nem propagandisták. Ők, egy oly férfi és nőből álló sereget alkotnak, akik egyénenként állásfoglaltak az Úr oldalán és együtt haladnak előre az Ő parancsainak való engedelmességben, hogy hirdessék a *Teokratikus kormányzatot*, tudatva a földön az őszinte emberekkel Isten kegyes gondoskodását megmentésüket illetőleg. Ők, az Úr parancsának engedelmeskedve hirdetik az igazságot amíg arra az alkalom ajtója nyitva van és addig tart felelősségük is, mert miután a bizónyságtézés munkája bevégeződik, azonnal követni fogja azt Isten határtalan hatalmának gyakorlása az Ő nevének igazolása érdekében. Azután az Ő szolgálaira egy más munkát fog bizni. Azon idő alatt, amíg ők a *Teokrácia* hirdetését végzik, e hir haligatóinak dolga, hogy határozottan tekintetben, hogy akarják-e az Urat szolgálni és élni, vagy elutasítják, ottmaradva ahol vannak és az örök halálba jutni. (Jin. 3:36). Miután az Ő tanúi hűséggel teljesítették kötelességüket, megelégednek, letlégyen bármi is munkájuk eredménye. Ők nem várnak semmilyen kedvezményt az emberektől, csupán azt kérik, hogy mint az Úr képviselőit hallgassák meg figyelmesen. Ők tudatában vannak annak, hogy az Úr akarata megvalósul és az teljesen kielégíti őket.

Gyalázatok

7. Az emberek közül csak nagyon kevesen tudják, hogy „Jehova tanúi” és „társai”-ból álló e keresztyén

sereg, miért igyekszik oly szorgalmasan engedelmeskedni a Mindenható Isten parancsainak. Hasonlóképpen csak kevesen értik meg az emberek közül, hogy Jehova tanúi és társaik, miért vannak annyira gyalázva a vallásgyakolók által. Hogy azok, akik etekintetben tudatlanok de őszinték, megérthessék e tényállás okát, azért közöltetik az *Órtoronyban* az erre vonatkozó bibliai bizónyíték. A vallásos ellenkezők és azok, akik őket képviselik valamilyen minőségben, arra igyekeznek, hogy kinevettessék Jehova tanuit és szorgalmukat, vallásos szektának és fanatikusoknak nyilvánítván őket, s teljesen tévesnek jelenteve ki az általuk végzett munkát. Aki az igazságot megismerni óhajtja, vegye figyelembe a következőket:

8. Isten, aki egyedüli bírja a Jehova nevet, teremője a mennynek és a földnek. (Zsolt. 83:19). Az ég és a föld Neki tulajdoníthatók minden teljességükkel egyben. (Zsolt. 24:1). Ő teremtette a földet és azulán rajta a tökéletes embert, hogy ott lakozzék, benépesítvén azt igaz nemzedékkel. (Ézsa. 45:18; 1 Mózes 1:28 2:7). Isten, a már azelőtt teremtetett Lucifert bizta meg a földi teremtés felett való felügyelőséggel. Lucifernek az lett volna ünnepeles kötelessége, hogy a Teremtővel összhangban ténykedjen és tisztelje Jehova nevét; de ő ellenkezőleg cselekedett. Ő, arra a tiszteletre és állásra vágyott, amelyet az egész teremtmény csak a Nagy Teremtőnek tulajdonított és hozzáfogott, hogy a teremtményeket a Nagy Teremtővel ellentétbe állítsa. Azért van ő a Szt Irásban rablónak nyilvánítva. (Jer. 51:13) A B. Bibliában írva van, hogy Lucifer azt gondolta szívében: „Az égbe megyek fel, az Isten csillagai fölé helyezem ülőszékemet és lakom a gyülekezet hegyén messze északon”. (Ézsa. 15:13-14).

9. Lucifer arra következtetett, hogy törvénytelen célját végre tudja hajtani és így kielégitheti dicsőség és tisztesség utáni vágyát, amennyiben ellentétbe helyezkedett Isten céljával és annak végrehajtó módozataival. Eme ténykedése gyalázat volt a Felséges nevére. A gonosz, azon módszerhez folyamodott, hogy a tökéletes ember elméjét Isten iránt megmérgezze, oltalmul a hazugságot választván, hogy a Mindenható Isten felséges neve és igéje meggyaláztassék. Lucifer azt hitte, hogy az ő kísérlete Istennel szemben saját előnyére és felmagasztalására sikerülni fog. Azért hazudott az első emberpárnak, az Isten törvényének megtapodására bírva őket és így halált hozva rájuk. (1 Móz. 3:1-5; 2:17; 3:16-17). E törvénytelen cselekedetért, hogy a nagy ellenségnek Lucifernek engedett, lett Ádám halálra ítélve és kiüzve az Édenkertből a készületlen földre, megalázva megátkozva és egy fokozatos halálnak alárendelve. Ádám képtelennek bizonyult az isteni megbízatást végrehajtani, hogy szaporodás által a földet benépesítse egy igaz nemzedékkel, mely képtelenség az ő balga művének tulajdonítható. Az ő összes leszármazottai örökölték a halált, amiértis írva van: „Annak okáért, mi-

képpen egy ember által jött be a világra a bűn és a bűn által a halál, és aképpen a halál minden emberre elhatott, mivelhogy mindenkét vétkesek... (Rom. 5:12).

10. Miután Lucifer fellázadva szembe helyezkedett Istennel, e törvénytelen egyének neve is megváltoztatott, úgyhogy attól az időtől a mi napjainkig a követező négy néven ismeretes: Sátán, Kigyó, Ördög és Sárkány. (Jelen. 20:1--2). Lucifernek atekintetbeni vágya, hogy önmagát felmagasztalja, az ő bukásához vezetett. Isten megalázta és ledöntötte őt és Sátán azóta, egészen jelenig, a törvénytelenység tökéletes kifejezése volt és a rendelt időben teljesen meg fog semmisíttetni. Eme törvénytelenről áll megírva: „Pedig a sírba szállsz alá, sírgödör mélységébe! Akik látnak, rád tekintenek és elgondolják: Ez-é a föld ama háborgatója, aki királyságokat rendített meg? Aki a föld kerekességét pusztasággá tette, városait lerontá és foglyait nem bocsátá haza! A népeknek királyai dicsőségben nyugosznak, kiki az ő sírjában. Te pedig messze vettétél sírodtól, mint valami hitvány galy, takarva megölettekkel, fegyverrel átverettekkel, sziklasírba leszállókkal, mint valami eltapodott holttest! Nem egyesülsz velők a sírban, mert elpusztítád földedet, megölded népedet: nem él sokáig a gonoszak magva sem!” (Ézsa. 14:15-20).

11. Az ördög körülírásában a bibliai tudósítás tovább folytatja, mondván: „Valál felkent oltalmazó Kérub; és úgy állattalak téged, hogy Isten szent hegyén valál, tüzes kövek közt jártál. Feddhetetlen voltál utaidban attól a naptól fogva, melyen teremtettél, míg gonoszság nem találtaték benned. Kereskedésed bősége miatt belső erőszakossággal telt meg és vétkezél; azért levetélek téged az Isten hegyéről és elvesztélek, te oltalmazó Kérub, a tüzes kövek közül. Szíved felfuvalkodott szépséged miatt; megrontottad bölcsességedet fényességben; a földre vetetelek királyok előtt, adtalak szemük gyönyörűségére. Vétkeid sokaságáva, kereskedésed hamisságával megfertőztetted szenthelyeidet; azért tüzet hoztam ki belsődből, ez emésztett meg téged; és tevélek hamuvá a földön mindenkét láttára, akik reád néznek. Mindnyájan, akik ismertek a népek közül, elborzadnak miattad; rémségessé lettél s többé örökké nem leszel!” (Ezek. 28:14-19).

12. Itt meg kell jegyeznünk, mint mellékelt magyarázatként, hogy a múlt időkben az emberek közül azok, akik magas állásokba óhajtottak emelkedni, hogy maguknak nevet szerezzenek és mások által dicsőítessenek, Sátán eljárását gyakorolták, amennyiben szembe helyezkedtek azzal, ami igaz és gonoszra vetemedtek abban a reményben, hogy ezzel önző céljaikat elérhetik. Mindenesetre ahol a Szentírás és a tények bizonyítólal fedik egymást, meglátható, hogy aki megkísérelti magát felmagasztalni mások hátrányára, bizonyosan meg fog aláztatni a Felséges által, aki megalázza vagy felmagasztalja a teremtményeket. Csak kevesen tanulták meg az emberek közül ezt a változatlan szabályt, ami

a Bibliában megírattatott. Azok, akik megértették e szabály jelentőségét, örvendenek Jehova Istenben és az Ő nevének magasztalásában. Ők értékelésüket fejezik ki a Bibliában leírt következő szavak iránt: „Ne emeljétek magasra szarvatokat, ne szóljatok megkeményedett nyakkal; mert nem napkelettől, sem napnyugattól s nem is a puszta felől támad a felmagasztalás; hanem Isten a bíró, aki egyet megaláz, mást felmagasztal!” (Zsolt. 75:6-6).

13. A próféta továbbá azoknak, akik szeretik az igazságot, a következő szavakat helyezi ajkukra: „Én pedig hirdetem ezt mindörökké és éneket mondok a Jákob Istenének.” (Zsolt. 75:10). Jehova tanúinak hűségese maradáka, akik még a földön élnek társaikkal a Jónadabokkal együtt, tudják, hogy minden jó és tökéletes adomány Jehova Istentől származik és részükre örömet jelent az Ő akaratát tenni. Azért ők vígan tekintenek megmentésükre, melyet Ő fog hozni nekik.

14. Visszatérve újra az édeni lázadáshoz, megjegyezzük, hogy az ördögnek sikerült az embernek, Ádámnak halálát okozni, aki Istennek tökéletes teremtménye volt és akkor Sátán büszkeséggel telt, rosszakaratulag tovább folytatta kihívó támadását a Mindenhatóval szemben, amennyiben kijelentette, hogy minden embert arra tud bírni, hogy megátkozga Istent és hogy az emberek közül senki sem fog Istennel szemben igaznak és hűségese maradni, következőleg pedig, hogy Isten nem a Legfelségesebb. (Jób 2:5). Ezáltal lett felvetve a vitakérdés, hogy ki a Mindenható, Sátán, az Ördög, vagy Jehova Isten. Az egész teremtés, egyben az angyali seregekkel figyelte és követte a dolgok kialakulását. Azért, hogy az egész teremtés a rendelt időben tapasztalatot szerezzen arra nézve, hogy Jehova Isten a Mindenható és hogy Sátán a törvénytelenek fejedelme, Jehova elfogadta Sátán kihívását és megengedte, hogy minden lehefőt tegyen meg törvénytelen állításának beigazolására. Habár Sátán halálra lett is ítélve, Isten elhalasztotta a halálos ítélet végrehajtását addig az ideig, amíg Sátánnak elégséges alkalma adatott dicsekedése megvalósítására, vagy hogy feltárja állításának valótlanságát. Visszatérve az ördöghöz, akire nézve Isten, jelképes értelemben egy földi uralkodót használt, mondotta Isten: „Ámde azért tartottalak életben téged, hogy megmutassam néked hatalmamot és hirdessék nevemet az egész földön.” (2 Móz. 9:16).

15. A Mindenható Isten e nyilatkozata igazolja, hogy az Isten arra rendelt idejében az Ő neve hirdelve lesz az egész földön, aminek közvetlen azelőtt kell történnie, mielőtt Jehova gyakorolná vagy kifejezné az Ő határtalan hatalmát Sátán és hordái ellen. Jehovának fenti nyilatkozatából az is kitűnik, hogy mindenki, aki hirdeti a Nagy Teokratának nevét, az Ő Királyát és kormányát hűségesen, támadó célpontjává lesz Sátán ellenkező erőszakosságainak, mely ellenkezésben Sátán segítve van az Ő törvénytelen hordái által. A dolgok

teljes állása igazolja, hogy ez a következtetés helyes, úgy, ahogy az a prófétai leírásban is kijelentetett.

16. Sátán lázadása után Jehova ismertté tette, hogy egy királyi magot fog létrehozni, azaz egy nagy uralkodó-hatalmat, mely Jehova parancsa szerint fog ténykedni és meg fogja semmisíteni Sátánt hatalmával egyben. Jelképi nyelven mondotta a Mindenható Isten Sátánnak: „Ellenségeskedést szerzek te közötted és az asszony között, a te magod és az ő magva között: Az neked fejedre tapos, te pedig annak sarkát mardosod.” (1 Móz. 3:15).

17. Az itt említett „asszony” jelkép, melyben prófétailag Isten általános szervezete van kimutatva, amely létrehozza a „magot” és ez a „mag” fogja végrehajtani Isten célját. Ennek az általános szervezetnek „magja” a *Teokratikus kormányzatnak* nagy és hatalmas Királya, aki igazságosan fog uralkodni a világ felett. Ez a „mag”, a *Teokrácia* Királya, Jézus Krisztus. (Ézsa. 5:1–13; Gal. 4:26–29). Hosszu idő telt el, mely idő alatt Sátán folytatta az emberi nem elnyomását és gyalázta a Felséges nevét. A rendelt időben elküldötte Isten szeretett Fiát, Jézust a földre, mint az igazság tanuját, az Ő célja és neve érdekében. (Ján. 18:37). Jézus bebizonyította, hogy hűséges volt Jehova iránt és így nyerte meg a „Hű és igaz tanu” címet. (Jel. 1:5; 3:14; 19:11). Bárki, aki hűségesen követi Jézus Krisztust s következőleg keresztyén, *tanuja kell legyen Jehova Isten nevének*.

Teokrácia

18. A Mindenható Jehova Isten, a Nagy Teokrata. A Teokrácia Jehova kormánya, mely uralkodni fog igazságban a világ felett Jehova tisztességére és dicséretére és igazolni fogja teljesen az Ő nevét. Az, aki Isten parancsa szerint közvetlen fog uralkodni, mint a *Teokrácia* királya, Krisztus Jézus. Jehova Isten az Ő nevéért küldötte Jézust a földre. Jézus Krisztus földjövételének főcélja Jehova nevének igazolása volt és ez az igazolás az Ő királysága vagy *Teokratikus* uralma által lesz végrehajtva. Jézus Krisztus földjövételének második oka a váltságdíj megszerzése volt, azoknak az embereknek megváltása és megszabadítása érdekében, akik magukat teljesen Istennek és *Teokratikus* kormányának szentelik. (Mát. 20:28, Ján. 3:16, Rom. 6:23). Jézus, Atyjának nevében jött. Ez a név reá helyeztetett és mindazok akik Jehovát gyalázták, Jézus Krisztust is gyalázták, az Ő nevéért. Hasonlóképen gyűlölvé voltak egészen a mai napig is mindazok, akik hűségesen képviselik az Ur Jézust az Ő nevéért; és a vallásoskodó képmutatók által ez az ellenkezés a legrosszakarattal médon nyilvánul meg.

19. A *Teokrácia* a „menny királysága”, mert az Jehova kormánya, mely a mennyből ténykedik az Ő jogszerinti képviselője Jézus Krisztus által. Jézus Krisz-

tus Jordánbani megkeresztelkedésekor lett Jehova által Királyá kenve. (Máté 3:16). Jézus azután kezdte meg bizonyoságtévő munkáját Jehova Isten neve érdekében. Legelső beszéde valamint a többi is mind Jehova nevének tiszteletére irányult. Legelső szavai, melyeket felkenetése után másokhoz intézett így hangzik: „Elközelelt a mennyeknek országa. (Máté 4:17). Ez betűszerint is igaz volt, mert Jézus a Király akkor és ott beszélt azokhoz akik hallgatták. A következő három és fél év alatt Jézus az emberek között járt városokint és falukint és házról-házra, elbeszélve nekik az igazságot az Ő Atyjáról Jehova Istenről, és királyságáról. Ő minden időben a királyság fontosságára célzott azaz a *Teokráciára*, megparancsolva követőinek nyomatékosan, hogy imádkozzanak érte amint írva van: „Jöjjön el a Te országod és legyen meg a Te akaratod úgy a földön mint a mennyekben van”. (Mát. 6:10).

20. Jézus tudatta tanítványaival, hogy mások is fognak vele egyesülni a királyságban és hogy mindazok döntőpróbán kell átmenjenek. (Luk. 22:27–30). Ő azt mondotta követőinek, hogy mindazok akik vele egyesülnek kell, hogy bizonyoságot tegyenek Jehova nevéért és nagy kormányáról. (Máté 28:19; Luk. 12:32). Akkor lett tudatva, hogy azok akik óhajtanak vele a királyságba jutni egy feltételnek kell eleget tenniük; és kell, hogy vele együtt szenvedjenek gyalázatot amelyek reá estek, s amelyek az Ő és az Ő Atyjának nevéért reájuk is fognak esni. Jézus, Jehova „hű és igaz tanuja” volt, mely hűséget megőrizett minden időben, elviselve bármilyen ellenkezéseket, még a legszégyenteljesebb halált is, mintha bűnös lett volna. Ő megalázta magát, semmi tisztességet nem várva az emberektől. Soha sem kísérte meg magát felmagasztalni. A világ urai szemében úgy tűnt fel mint egy „nagyon gyáva jellem”, bárha Ő volt az egyedüli igaz tökéletes jellem, aki valaha is élt a földön. Isten iránti hűsége megbízatásának teljesítése tekintetében, részére Isten elismerését credményezte, Róla áll megírva: „Hanem önmagát megüresíté, szolgáló formát vévén föl, emberekhez hasonlóvá lévén. És mikor olyan állapotban találótt mint ember, megalázta magát, engedelmes lévén haláláig, még pedig a keresztfának haláláig. Annakokáért az Isten is felmagasztalá Őt, és ajándékoza neki oly nevet, amely minden név felett való: Hogy a Jézus nevére minden térd meghajoljon. mennyieieké, földieké és föld alatt valóké. És minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus Ur, az Atya Isten dicsőségére”. (Fil. 2:7–11). „Ámbár Fiu, megtanulta azokból miket szenvedett az engedelmességet. És tökéletességre jutván, örök idvesség szerzője lett mindazok részére akik neki engedelmeskednek”. (Zsid. 5:8–9).

Az Ő hűsége

21. Az Ur Jézus haláláig tartó hűsége bizonyítja, hogy Sátán egy hazug és hogy Jehova Isten igaz és

Mindentátó. Isten megengedte, hogy az Ur Jézus Krisztus vére kiontassék amit elfogadott mint válságdíjat a bűnös emberekért, azokért akik megtérnek, hisznek és azután hűségesen engedelmeskednek Jehova Istennek, szolgálván Őt. Azután Jehova Isten feltámasztotta Jézust a halálból. Ő meghalt mint ember, de a halálból mint halhatatlan szellemi teremtmény támasztatott fel. Az Ő feltámadása lehetővé teszi az embereknek, akik bűnbe fogantattak és születtek, hogy eléget téve a feltételeknek améyeket az Ur eléjük tár, hogy megszabadulva a bűntől, Jehova szolgálivá lehessenek és Jézus Krisztus által az örök élet áldásában részesüljenek. A keresztyének ismerik e magasztos igazságokat amelyek kétségbevonhatatlanok és örvendenek a ténynek; hogy megengedett részesülniök Krisztus Jézussal egyben, hogy a tanuk osztályához tartozzanak a Legfelségesebb nevéért.

Ellenkezések

22. Istennel szembeni ellenségeskedésből és hogy még tovább gyalázza Jehova nevét, Sátán megkísérelte, hogy a még gyermek Jézust elveszítse, de az neki még sem sikerült. (Mát. 2:12-17) Attól az órától, amikor Jézus felkenetett mint Király, az ördög állandóan arra törekedett, hogy elpusztítsa. (Máté 4:1-11). Ezt azért tette; hogy beigazolja, törvénytelen állítását, amelyet Jehovával szemben emelt és hogy tovább gyalázza a Felsőleges nevéét. A három és fél év alatt, amely idő alatt Jézus helyről-helyre járt cselekedvén a jót, amennyiben hirdette és tanította az embereket az Isten királyságára, az ördög folytonosan gyalázta és megölni törekedett Őt. Jehova iránti szeretetéért és hűségéért, mellyel cselekedte Atyjának akaratát, szenvedett Jézus betűszerint és Atyjának nevéért viselte a Sátán és képviselői által reászórt gyalázatot. Azért van megírva Róla: „Mert Te érted viselek gyalázatot... Atyám fiai előtt idegenné lettem, és anyám fiai előtt jövevényé. Mivel a te házadhoz való féltő szeretet emészt engem, a te gyalázóidnak gyalázásai hullanak reám”. (Zsolt. 69: 8-10).

23. Az Ő földi tevékenységének kezdetén, Isten Jezusnak 12 férfit adott, akik vele kellett hogy járjanak, mint tanítványok és társak, hogy miután tanítva lesznek általa, az Ő vezetése alatt másokat is tudjanak tanítani és vigasztalni. Azok mindnyájan egynek kivételével átérték az üldöztetés próbáját, hűségeseknek bizonyulván Isten és vezetőjük iránt. Az, aki kivételt képezett, Iskariotes Judás volt, aki önzésének következményeképp az ördög hálójába esett és akiről a Szt. Írásban mint áruló és a „veszedelem fia”-ról történik említés. Ő felhasználta az emberek egy nagy osztályának előányékolására, akik hűtlenné lettek, és akik elárulják az Isten és Krisztus hűségeseit. Ezek alkotják azt az egyesült testületet, mely a „bűn embere” néven ismeretes és amely magában foglalja úgy a hűtlenné válókat, mint különösképpen azokat is, akik a „gonosz szolgáló” osztályának neveztetnek. Amíg az Ur 11 tanítványa a földön élt, folyton hirdették Jézus Krisztust mint

Királyt és magasztalták Jehova nevét és *Teokratikus kormányát*. Ők állandóan kiemelték a *Teokrácia* fontosságát és ezirányu hűségükért hasonlóképpen gyalázva és szidalmazva voltak.

24. Volt egy férfiú, aki a Tárzusi Saul néven volt ismeretes, egy jogász (ügyvéd), aki a nép között jó hírnévnek örvendett, az „Israel törvényei” iránt pedig buzgó-ságos és aki Jézus Krisztus követőinek üldözője volt. Azért mert ő őszintén cselekedett, amit az Ur tudott, idővel az Ur az igazság megértésében részesítette. Ő azután megtért és Jézus Krisztusnak igaz követőjévé és szolgáljává lett. Az Ő neve meg lett változtatva, Saul helyett Pál lett és az Ur Jézus Krisztus kivételes apostolává tette, a föld nemzetekinek szolgáljává, akik az Izraelitákon kívül voltak. Ez az apostol, aki egy igaz és hű lojális keresztyén volt, írta azután ihlet alatt, Isten szelleme által a Szentírás egy nagy részét. A vallásgyakorlók nagyon sokat üldözték és ő szemelött tartva mindazokat a szenvedéseket, írta: „Megigazulván hit által, békességünk van Istennel, a mi Urunk Jézus Krisztus által. A ki által van a menetelünk 's hűben ahhoz a kegyelemhez, amelyben állunk; és dicsekedünk az Isten dicsőségének reménységében. Nemcsak pedig, hanem dicsekedünk a háboruságokban is, tudván, hogy a háboruság békességes türest nemz, a békességes türest pedig próbatételt, a próbatétel pedig reménységet. A reménység pedig nem szégyenít meg; mert az Istennek szerelme kitöltött a mi szívünkbe a szent-élek által, ki adatott nekünk”. (Roma 5:1-5). Továbbá írja ő Krisztusban testvéreinek, hogy ne kedvézzenek saját maguknak, hanem, hogy arra igyekezzenek, hogy Isten előtt legyenek kedveltek: „Mert Krisztus nem önmagának kedveskedett, hanem amint meg van írva: A te gyalázóidnak gyalázásai hullottak reám.” (Roma 15:3). Ő gyakran volt bebörtönözve, az Évangélium prédikálásáért anélkül, hogy valamely földi uralkodótól elismerésben részesült volna, és híroságok elé hurcoltatott. Ez az ördögi szabály még minden nemzetek között fennáll, akik máma „keresztyén-ség” néven ismeretesek, ahol a földi hatalmasságok megkísérlik a keresztyéneknek törvények által megtiltani az Évangélium hirdetését, ha arra előzetesen nincsenek felhatalmazva (engedélyezve) valamely rendőrségi tisztviselő által.

Gyalázók

25. Mindazok az egyének, akik résztvettek Jehova, Krisztus Jézus és az Ő követőinek gyalázásában, tudva, hogy azok Jehova tanúi, azzal mint az ördög gyermekei vagy leszármazottai nyilvánultak ki, amint a Szentírásban is neveztetnek. Bizonytalán Sátán is jól megválogatta eszközeit, akik a legjobban szolgálják az ő célját, hogy Jehova nevét és szolgálit gyalázzák. A vízözön után Sátán a választotta eszközeül ami által szégyent hozzon Istenre. Ő vallásos szervezeteket alapított és azóta a vallást használta főeszközeül Isten szentnevének gyalázására. Először Nimródot használta fel Sátán, az állatok és emberek erő-

Mindenható. Isten megengedte, hogy az Ur Jézus Krisztus vére kiontassék amit elfogadott mint válságdíjat a bűnös emberekért, azokért akik megtérnek, hisznek és azután hűségesen engedelmeskednek Jehova Istennek, szolgálván Őt. Azután Jehova Isten feltámasztotta Jézust a halálból. Ő meghalt mint ember, de a halálból mint halhatatlan szellemi teremtmény támasztatott fel. Az Ő feltámadása lehetővé teszi az embereknek, akik bűnbe fogantattak és születtek, hogy elaget téve a feltételeknek améyeket az Ur eléjük tár, hogy megszabadulva a büntől, Jehova szolgálivá lehessenek és Jézus Krisztus által az örök élet áldásaiban részesüljenek. A keresztyének ismerik e magasztos igazságokat amelyek kétségbevonhatatlanok és örvendenek a ténynek; hogy megengedettett részesülniök Krisztus Jézussal egyben, hogy a tanuk osztályához tartozzanak a Legfelségesebb nevéért.

Ellenkezések

22. Istennel szembeni ellenségeskedésből és hogy még tovább gyalázza Jehova nevét, Sátán megkísérelte, hogy a még gyermek Jézust elveszítse, de az neki még sem sikerült. (Mát. 2:12-17) Attól az órától, amikor Jézus felkenetett mint Király, az ördög állandóan arra törekedett, hogy elpusztítsa. (Máté 4:1-11). Ezt azért tette, hogy beigazolja, törvénytelen állítását, amelyet Jehovával szemben emelt és hogy tovább gyalázza a Felséges nevéét. A három és fél év alatt, amely idő alatt Jézus helyről-helyre járt cselekedvén a jót, amennyiben hirdette és tanította az embereket az Isten királyságára, az ördög folytonosan gyalázta és megölni törekedett Őt. Jehova iránti szeretetéért és hűségéért, mellyel cselekedte Atyjának akaratát, szenvedett Jézus betűszerint és Atyjának nevéért viselte a Sátán és képviselői által rácsórt gyalázatot. Azért van megírva Róla: „Mert Te érettéd viselek gyalázatot... Atyám fiai előtt idegenné lettem, és anyám fiai előtt jövevényyé. Mivel a te házadhoz való féltő szeretet emészt engem, a te gyalázóidnak gyalázásai hullanak reám“. (Zsolt. 69: 8-10).

23. Az Ő földi tevékenységének kezdetén, Isten Jezusnak 12 férfit adott, akik vele kellett hogy járjanak, mint tanítványok és társak, hogy miután tanítva lesznek általa, az Ő vezetése alatt másokat is tudjanak tanítani és vigasztalni. Azok mindnyájan egynek kivételével átérték az üldöztetés próbáját, hűségeseknek bizonyulván Isten és vezetőlük iránt. Az, aki kivételt képezett, Iskáriotes Judás volt, aki önzésének következményeképp az ördög hálójába esett és akiről a Szt. Írásban mint áruló és a „veszedelem fia“ról történik említés. Ő felhasználta az emberek egy nagy osztályának előárnyékolására, akik hűtlenné lesznek, és akik elárulják az Isten és Krisztus hűségeseit. Ezek alkotják azt az egyesült testületet, mely a „bűn embere“ néven ismeretes és amely magában foglalja úgy a hűtlen papságot, mint különösképpen azokat is, akik a „gonosz szolgáló“ osztályának neveztetnek, Amíg az Ur 11 tanítványa a földön élt, folyton hirdették Jézus Krisztust mint

Királyt és magasztalták Jehova nevét és *Teokratikus kormányát*. Ők állandóan kiemelték a *Teokrácia* fontosságát és ezirányu hűségükért hasonlóképpen gyalázva és szidalmazva voltak.

24. Volt egy férfit, aki a Tárzusi Saul néven volt ismeretes, egy jogász (ügyvéd), aki a nép között jó hírnévnek örvendett, az „Izrael törvényei“ iránt pedig buzgóságos és aki Jézus Krisztus követőinek üldözője volt. Azért mert ő őszintén cselekedett, amit az Ur tudott, idővel az Ur az igazság megértésében részesítette. Ő azután megtért és Jézus Krisztusnak igaz követőjévé és szolgáljává lett. Az Ő neve meg lett változtatva, Saul helyett Pál lett és az Ur Jézus Krisztus kivételes apostolává tette, a föld nemzetekinek szolgáljává, akik az Izraelitákon kívül voltak. Ez az apostol, aki egy igaz és hű lojális keresztyén volt, irta azután ihlet alatt, Isten szelleme által a Szentírás egy nagy részét. A vallásgyakorlók nagyon sokat üldözték és ő szemelött tartva mindazokat a szenvedéseket, irta: „Megigazulván hit által, békességünk van Istennel, a mi Urunk Jézus Krisztus által. A ki által van a meneteleünk is hitben ahhoz a kegyelemhez, amelyben állunk; és dicsekedünk az Isten dicsőségének reménységében. Nemcsak pedig, hanem dicsekedünk a háboruságokban is, tudván, hogy a háboruság békességes türest nemz, a békességes türest pedig próbatétel, a próbatétel pedig reménységet. A reménység pedig nem szégyenít meg; mert az Istennek szerelme kitöltetett a mi szívünkbe a szent-élek által, ki adatott nekünk“. (Roma 5:1-5). Továbbá írja ő Krisztusban testvércinek, hogy ne kedvűzzenek saját maguknak, hanem, hogy arra igyekezzenek, hogy Isten előtt legyenek kedveltek: „Mert Krisztus nem önmagának kedveskedett, hanem amint meg van írva: A te gyalázóidnak gyalázásai hullottak reám.“ (Roma 15:3). Ő gyakran volt bebörtönözve, az Evangélium prédikálásáért anélkül, hogy valamely földi uralkodótól elismerésben részesült volna, és bíróságok elé hurcoltatott. Ez az ördögi szabály még minden nemzetek között fennáll, akik máma „kereszténység“ néven ismeretesek, ahol a földi hatalmasságok megkísérlik a keresztyéneknek törvények által megtiltani az Evangélium hirdetését, ha arra előzetesen nincsenek felhatalmazva (engedélyezve) valamely rendőrségi tisztviselő által.

Gyalázók

25. Mindazok az egyének, akik résztvettek Jehova, Krisztus Jézus és az Ő követőinek gyalázásában, tudva, hogy azok Jehova tanui, azzal mint az ördög gyermekei vagy leszármazottai nyilvánultak ki, amint a Szentírásban is neveztetnek. Bizonytal Sátán is jól megválogatta eszközeit, akik a legjobban szolgálják az ő célját, hogy Jehova nevét és szolgálit gyalázzák. A vízözön után Sátán a választást választotta eszközéül ami által szégyent hozzon Istenre. Ő vallásos szervezeteket alapított és azóta a vallást használta főeszközéül Isten szentnévének gyalázására. Először Nimródöt használta fel Sátán, az állatok és emberek erő-

szakos gyilkosává téve őt. Nimród ezáltal nagy hírnévre tett szert az akkori nép között, ami kifünik abból is, hogy a „hatalmas vadász az Úr előtt” nevet kapta. (1 Mózes 10:9). Nimród azután egy politikai szervezetet épített ki, amelynek ő volt a diktátora. Ő hóditóháborút folytatott más népekkel, félelmet gerjesztve maga és társai iránt s az ördög hálójába vezette őket, hogy őt és a démonokat tiszteljék. (Péld. 29:25). Ott kezdte Sátán, a vallás által az embereket a Mindenható Istentől eltávolítani és Istennel ellentétbe helyezni s azóta is a vallás volt az ő eszköze Isten szent nevének gyalázására.

26. Mikor Nimród meghalt, az emberek által egy hatalmasnak volt minősítve, aki a mennybe emelkedett és tisztelték ennek a gonosz törvénytelennek nevét. Ilyen módon Sátán nemcsak, hogy megszervezte a vallást, hanem fenn is tartotta, hogy azáltal tettreváltsa törvénytelen kihívását, amelyet emelt Isten és így gyalázzal illette Isten nevét. Az őszinte emberek félrevezetésére ez bizonyult a legjobb eszköznek. Amikor Babilon megalapítása után más nemzettek keletkeztek, ezek is arra lettek vezetve, hogy bizonyos ördögistenleli formát vagy vallást gyakoroljanak. Jehova, hogy a „magot” létrehozza és hogy az Ő Teokratikus jelképi kormányát megalapítsa, hogy az emberek közül némelyek az igaz uton maradhassanak a Nagy Király eljöveteleig, megszervezte az Ő barátjának, Ábrahámnak leszármazottait, melyet a Szentírás Izraelnek nevez. Ezt a nemzetséget használta Ő képek vagy drámaik alakítására prófétái értelemben, melyek a *Teokratikus kormányzat*-ra vonatkozó határozatait mutatták. Izrael nemzete voltaképpen egy jelképi Teokrácia (istenti uralom) alatt volt és azért szerveztetett, hogy azt a nemzetet megóvja az ördög-vallás befolyásától. Isten parancsa szerint nekik nem volt szabad semmi közösséget tartani fenn oly emberekkel, akik ördögistenlelők voltak. Isten felosztotta Palesztinát (Kánaánt) az Izraeliták között és az Ő törvénytörvényszövetségét adva nekik, megparancsolva, hogy szorgalmasan hallgassanak parancsaira és törvényére és szolgáljanak örömmel Jehova Istennek. Ő ezt a népet Palesztinába küldte, hogy azt birtokba vegye és hogy kiirtsák az ottelő ördögistenlelőket, akik ellenkeztek a teokratikus kormánnyal és gyalázták Jehova nevét. Azért mondotta Isten az Ő hűséges népének, hogy ne esupán tartózkodjon a vallástól, sőt pusztítsa ki azokat, akik a vallást gyakorolták és akik jogtalanul bitorolták az országot, melyet Isten az Izraelitáknak adott: És megemészted mind a népeket, amelyeket néked ad az Úr, a te Istened; ne kedvezzen a te szemed nekik és ne tiszteld az ő isteneit; mert tőr gyanánt volna az néked. Az ő isteneiknek faragott képeit tüzzel égesd meg; az azokon lévő ezüstöt és aranyat meg ne kivánd és magadnak el ne vedd, hogy tőrbe ne essél miatta; mert utálatosság az az Úr előtt, a te Istened előtt.“ (5 Mózes 7:16,25). Így figyelmeztette Isten az Izraelitákat, tudatva velük, hogy a vallás tőrbe ejti őket. (Birák 2:2–3). Az Izraeliták az Ördög befolyása alá kerülve, magukévá tették az ördög-vallást, képek és bálványok imadására tértek és így meg-

érdemelték a büntetést, amelyet Jehova kezéből kaptak: „Nem irtották ki a népeket sem, amint utasította őket az Úr. Sőt összekegyedtek a pogányokkal és eltanulták cselekedeteiket. És tisztelték azoknak bálványait és tőrre levének azok reájuk. És feláldozák fiaikat és leányaikat az ördögöknek“ (más fordítás szerint: a démonoknak). Zsolt. 106:34–37).

27. Isten elvetette az Izraelitákat, mert vallásra tértek és azt gyakorolták. Mikor az Úr Jézus az Izraelitákhoz jött, látta, hogy vezetőik, az akkori papság, akik „Farizeusok”-nak nevezettek, a népet vallásgyakorlatra tanították, amelyek emberi hagyományokból származtak. Jézus megdorgálta őket azért és mondotta, hogy ők Isten törvényét eltörölték és Sátán tőrbe estek: „Akkor írástudók és farizeusok jönnek vala Jézushoz Jeruzsálemből, mondván: Miért hájgák át a te tanítványaid a vének rendelkezéseit? Mert nem mossák meg a kezeiket, amikor enni akarnak. Ő pedig felelvén, mondá nekik: Ti meg miért hájátok át az Isten parancsolatját a ti rendelkezéseitek által? Képmutatók, igazán prófétát felőletek Ezsaiás mondván: Ez a nép szájjal közelget hozzám és ajkával tisztel engemet; szíve pedig távol van tőlem. Pedig hiába tisztelnek engem, ha oly tudományokat tanítanak, amelyek embereknek parancsolatai.“ (Mát. 15:1–3, 7–9).

34. A vallásoskodók üldözték Jézust, mert Ő hirdette Jehova nevét és királyságát. Mivel Jézus tudta, hogy ők Jehova összes tanuival ugyanazt fogják tenni, azért mondotta, hogy azt a gyalázatot kell viseljük. Ez a figyelmeztetés a Mester következő szavaiban van kifejezve: „Ha gyűlöl titeket a világ, tudjátok meg, hogy engem előbb gyűlölt ti nálatok nál. Ha e világból volnátok, a világ szeretné azt, a mi az övé; de mivel hogy nem vagytok e világból, hanem én választottalak ki magammal titeket e világból, azért gyűlöl titeket e világ. Emlékezzetek meg ama beszédekről, a melyeket én mondtam néktek. Nem nagyobb a szolgálta az ő uránál. Ha engem üldöztek, titeket is üldöznek majd; ha az én beszédemet megtartották, a titeket is megtartják majd“. (Ján. 15:18–20). Jézus Krisztus e prófétai nyilatkozata beteljesedett mindazokon akik hűségesek voltak a *Nagy Teokrata* névének, Királynak és *Teokratikus kormányának* hirdetésében. E hűségesek között találjuk elsőnek Jézus keresztfeszítése után István vértanút, akit a vallásgyakorlók államellenességgel vádoltak. Elfogatták és a törvénytörvényszék elé hurcoltatták. Hamistanukat fizettek meg, hogy hamisan István ellen valljanak és amikor a bíróság előtt állott és bizonyosságot tett az összes egybegyűltek előtt Jehova és Jézus Krisztus nevééről, megrohanták a vallásoskodók és agyonkövezték. (Csel. 6:9–15, 7:54–60).

35. A Törzsi Saul, abban az időben még vallásoskodó, szintén ott volt jelen, látva István halálát, Isten iránti hűségéért. Miután ő is keresztyénné lett, valószínű, hogy az a kép gyakran eszébe jutott, és amikor ő is szenvedett az igazságért, örvendett, hogy ahhoz az osztályhoz tartozhatik melyhez István tartozott, mint Jézus Krisztus követ-

Vértanuk

31. Az ördögnek gondja volt arra, hogy Isten hű prófétái mindnyájan, akik a jövő *Teokráciáról* prófétáltak, üldözve legyenek a legdurvábban. Ők megvoltak büntetve minden lehetséges módon és egyesek közülök aljas módon ölettek meg. Mindenesetre az ördög a vallásosokat használta fel gonosz dolgainak véghezvitelére. A Zsidókhöz írt levél 11-ik fejezetében Pál apostol a szellem ihlettsége alatt írt a hű férfiakról. Ő is egykor vallásos volt. De miután igaz keresztyénné lett, tudta megérteni valóban az általa említett hűséges férfiak állapotát és körülményeit, amelyekben voltak. „Mégköveztettek, kinpróbat szenvedtek, szétfűrészeltettek, kardra hányattak, juhoknak és kecskének bőrben bujdosnak, nélkülözve, nyomorgattatva, gyötörtetve. A kikre nem volt méltó a világ, bujdosva pusztafokon és hegyeken, meg barlangokban és a földnek hasadékaiban. És mindezek, noha hit által jó bizonyosságot nyertek, nem kapták meg az ígéretet. Mivel Isten mifelőlünk valami jobbról gondoskodott, hogy nálunk nélkül tökéletességre ne jutnának“. (Zsid. 11:37-40).

32. Ezek a hű férfiak Jehova és *Teokratikus* kormányára iránti hű és hűség példaképeül adtak. „Annakokáért mi is, akiket a bizonyosságnak ily nagy fellege vesz körül, félretéve minden akadályt és a megkörményező bünt, kitarással fussuk meg az előttünk levő küzdőtér“. (Zsid. 12: 1).

33. A „bizonyosság“ (tanu) szó, mely a szövegben található, vértanút, mártírt, jelent. Ezek a Felséges neve iránti hűséges férfiak életük árán tettek bizonyosságot. A Szentírás példaképeül állítsa őket azok hasznára, akik az Úr követőivé lettek, mondván: „Nézőn a hitnek fedelmére és bevégezőjére, Jézusra, aki az előtte levő öröm helyett, megvetve a gyalázatot, keresztet szenvedett s az Isten királyi székének jobbjára ült. Ciondójátok meg azért, hogy Ő ily ellene való támadást szenvedett el a bűnösöktől, hogy el ne csüggedjete, lelkeitekben elalélván. (Zsid. 12: 2-3)

Keresztény vallás

39. Sátán, kogy célját keresztül vigye, mindig csalás és hazugsághoz folyamodott. A vallás által sikerült neki az Izrael népét is az Istennel kötött szövetségtől elvonnia. Az apostolok elhalálózása után létrejöttek a különböző vallási szervezetek és a legelső vallási szervezet „keresztény vallásnak“ nevezetett. Más vallási rendszerek is ugyan azt tették. Egy hatalmas vallási szervezet a „Rom. kath. vallás“ néven ismeretes. Ez egy néhány férfi által van vezetve, mely a „rom. kath. hierárkia“ néven nevezetetik. E vallásos diktátorok tevékenységüket a „Katolikus akció“ név alatt gyakorolják, mely ellentmondásban van a közérdekekkel. Ez a szervezet gyalázta a Mindenható Isten és Krisztus Jézus nevét, jobban mint bármelyik amely valahais létezett. Ez az intézmény és vezetői magukat Isten és Krisztus képviselőinek

jelentik ki, holott állandóan ellentétben állott Jehovának Krisztus Jézus által gyakorolt *Teokratikus kormányával*. De nem csak, hogy ellentétben van, hanem azt állítja, és igényeli, hogy az emberek kell uralják a világot mint Krisztus képvisellete minőségben, nemcsak, hogy gyalázza Isten nevét hanem tagadja az Ő ismert célját, hogy Királya, Krisztus Jézus által *Teokratikus uralmát* megfogja alapítani. A rom. kath. vallásszervezet, hogy az embereket tévedésben tartsa az állítsa, hogy Isten az Ő egyházát Péter apostolra építette és hogy Péter lett volna az első pápa, akit azután más emberek követtek mint pápák. Ez az Istentgyalázó nyilatkozat a legvilágosabban maga Péter ap. által van megcáfolva, amennyiben ő kimutatja, hogy Isten egyháza Jézus Krisztusra van építve mint Főszekletköre és hogy ennek összes hű tagjai ebben az építményben kövekként vannak említve. „Levetvén azért minden gonosszást, minden álnokságot, képmutatást, irigységést és minden rágalmozást. Mint mast született csecsemők, a tiszta, hamisítatlan tej után vágyakozzatok, hogy azon növekedjete; mivelhogy izlettéte, hogy jószágos az Úr. Akihez járulván, mint élő, az emberektől ugyan megvetett de Istennél választott becses Kőhöz. Ti magatok is mint élő kövek épüljete fel lelki házzá, szent papsággá, hogy lelki áldozatokkal áldozatok, amelyek kedvesek Istennek a Jézus Krisztus által. Azért van meg az írásban: Imé szegletkövet tesztek Sionban, a mely kiválasztatott, becses; és a ki hisz abban, meg nem szégyenül. Tisztesség azért néktek, akik hisztek; az engedetleneknek pedig: A kő, amelyet megvetettek az építők, az lett a szegeletnek fejévé és megütököznek az igében, a mire rendeltettek. Ti pedig választott nemzetiség, királyi papság, szent nemzet, megtartásra való nép vagytok, hogy hirdesséte annak hatalmas dolgait, a ki a sötétségből az Ő csodálatos világosságára hívott el titeket. A kik hajdan nem nép voltatok, most pedig Isten népe vagytok; akik nem kegyelmezettek voltatok, most pedig kegyelmezettek vagytok.“ (1 Péter 2:1-10).

40. Annak az állításnak, hogy Péter egy pápa lett volna még bár halvány bizonyítéka sem létezik, vagy hogy Péter valamelyik követője lett volna, vagy hogy valaha egy pápa képviselte volna Istent ez az Ő királyságát. Hazugság és csalás által a legnagyobb gyalázatot hozta a rom. kath. hierarkia Jehova nevére és *Teokratikus királyságára*. Az őszinte és becsületes emberek azon tévhitre voltak vezetve, hogy a pápa Krisztust képviseli és a katolikus szervezet Isten egyháza. Így dolgozott Sátán, hogy gyalázva legyen Isten neve, felhasználva e célra bármily eszközt.

41. A rom. kath. szervezet hamis tanokat terjesztett, mellyel az embereket Sátán törébe ejtette és amelyeket még mindig tanít. Ezekhez tartozik a „purgatorium“ tana is. A katolikus vallásszervezet állítja, hogy a halottak öntudatosan a „purgatoriumban“ vannak, ahol szellemei gyötörtetnek és hogy a papok imái által a szenvedések megrövidíthetők, igen, mert az összegek, melyeket

az úgynevezett „imákért“ a halottak hozzátartozói fizetnek, azoknak segítségére lehetnek. Semmi sem lehet távolabb az igazságtól mint ez az állítás. mert a Szentírás általában azt tanítja, hogy a halottak semmit sem tudnak, mert öntudatlanok, nem léteznek többé a feltámadásig. A „purgatorium“ félrevezető módszerével milliókat harácsolnak össze a szegényektől, hogy kiépipítsék hatalmas politikai szervezetüket, mely által sok nemzetek népeit elnyomták, gunyolva és gyalázva Isten szent nevét.

42. A katolikus Vallásszervezet, a hierárkia által viszi az embereket Sátán csapdájába, hogy Isten parancsát megszegjék és képeket és az ördögöt tiszteljék. Nem létezett soha a földön még egy szervezet, amely annyi embert félrevezetett volna eltávolítva Istentől, és teokratikus kormányától, mint a róm. kath. hierarkia.

43. És most legyen ismertté téve a következő: A róm. kath. hierarkia szervezete az összes most földön élő keresztyének legfőbb üldözője. Tevékenykedvén a fej vezetése alatt, ez a szervezet üldözi Jehova tanuit szégyentelen és rosszakaratu módon, a föld minden országában. Férfiak és nők durván bántalmaztatnak, üldözve, börtönökbe vetve és némelyeket meg is öletve, mert ismertetik Jehova nevét és a Teokrácia uralmát. E vallásszervezetek rávették a törvényhozó-testületeket oly törvények létesítésére, amelyek alapján Jehova tanuit megbüntethessék. Ennek a kegyetlen vallásszervezetnek a föld összes kormányainak politikai pártjaiban van képviselete. Ok rendeleteket vagy törvényeket alkotnak, melyek alapján tiltják Isten országának házról-házra való prédikálását, ahogy azt Jézus és az apostolok tették és azt mivelik, hogy az evangélium hirdetése ilyen módon csak egy hatósági tényező kivételes engedélye alapján történhessen. Ők azonban jól tudják, hogy egy igaz keresztyén nem folyamosodik emberi hatóságokhoz azért, illetve oly dologért, amit a Mindenható Isten megparancsolt. Ők tudják, hogy ha sikerülne is egy ilyen engedélyt kapni, azért mégis akadályokat gördítenének az útba.

44. A róm. kath. vallásos szervezet azt állítja, hogy szövetségben áll a pokollal és gyakran használja e kifejezést: „És a pokol kapui sem vehetnek bírodalmat.“ Ez által mondja, hogy azért van itt, hogy uralkodjék a világ felett: és helyesnek gondolja mendáni: „A katolikus vallás tervei nem tévednek soha.“ Azonban legyen figyelembe véve, amit Jehova Isten megirattatott a vallásszervezetekről, Sátán alkotásairól. Jehova megengedte, hogy folytassa törvénytelen gonosz munkáját, azonban nyomatékosan kijelenti, hogy a rendelt időben megbosszulja népét, igazolva nevét és elseperve teljesen ezt az ördögi uralkodó szervezetet.“ Mert így szóltok: „Frigyet kötöttünk a halállal, a sírral meg szövetséget csináltunk; az ostorozó áradat ha jó, nem ér el minket, mert a hazugságot választottuk oltalmunkul és csalásban rejteznék el! Ezért így szól az Úr Isten: Imé Sionban egy követ tettem le, egy próbakövet, drága szegletkövet, erős alappal, aki benne hisz, az nem fut! És a jo-

gosságot mérőkötéllé tevém és az igazságot színelővé és jég söpri el a hazugság oltalmát és vizek ragadják el a rejteket. És eltöröltetik a halállal való frigyetek és a sírral való szövetségtek meg nem áll; az ostorozó áradat ha eljő, eltapod titeket.“ (Ézs. 28:15—18).

45. Isten kegyelméből, Jehova tanui hirdették az igazság üzenetét, leálcázva a vallások félrevezető tanait és kimutatván, hogy azok az ördögtől erednek. A róm. kath. hierárkia annyit beszélt a vallásról a kormányoknak, iskolákban és más helyeken, hogy hatalmas politikai tényezők kezdték mondani: „Az, amire szükségünk van az, hogy vallásosabbak legyünk.“ Még a kereskedelmi intézmények is így szóltak: „Több vallásra van szükségünk, különben kormányunk célt téveszt.“ Most azonban figyeljük meg mily más fordulatot vettek a dolgok.

46. Az elmúlt években Jehova tanui ismertették a világgal, egy széles alaponi bizonyágtetés által, hogy a vallás egy félrevezető háló és hogy a hierárkia főemberei a legjobb félrevezetők (csalók), akik a háló kivételének első helyén állanak. Jehova tanui nyilvános előadásai alkalmával tekintély alapján beszéltek, mivel a Szentírásra hivatkoztak, mely kétség nélkül igazolja, hogy a vallás az Ördögtől származik és az ő főszeközét képezi. A róm. kath. hierárkia, hogy még tovább csalhassa az embereket, nyersen változtatott a taktikáján és a nyilvános sajtó útján hirdette 12-ik Piusz pápa rendeletét az egész földön, hogy 1939 szeptemberi kezdettel, egy nemzeti akciót kell indítani egy „keresztyén háború“ érdekében, amelynek meg kell nyerni minden amerikai katolikus közreműködését. Ez Jehova nevének egy más gyalázási módja. Jehova sohasem hatalmazott fel valamely teremtményt vagy szervezetet a nap alatt, hogy a keresztyénség érdekében hadjáratot indítson. Ellenkezőleg, Isten kimutatja az embereknek az igazság és Sátán családja közötti különbséget és hagyja, hogy mindenki válasszon tetszése szerint. Ha valaki az Ördög szervezetében óhajt maradni, nem lesz onnan eltávolítva, mert meg van írva, hogy aki hisz Istenben és szolgál neki, élni fog, míg azok, akik nem szolgálnak Istennek, a halálban maradnak. (Ján. 3:35—36).

47. Többek között az a közlemény, a katolikus nemzeti akció érdekében a következőket mondja: „A keresztyénség máma határozottan védekező állapotban van“. Ez a nyilatkozat semmiképpen sem felel meg az igazságnak; a valóság éppen ellenkező. A keresztyénség máma hirdeti a világnak, hogy a Teokrácia királysága itt van és hogy az emberek részére segítség, megszabadulás és megváltás csak Jehova teokratikus uralma által jöhet. A keresztyénség figyelmezteti az embereket, tudatva velük, hogy rövid időn belül Jehova Isten, Jézus Krisztus által meg fogja semmisíteni e világ összes kormányzó-szerveit és intézményeit, kivételesen pedig a róm. kath. hierárkiát. A keresztyénségnek nincs szüksége soha védekező (defenzív) harcra. Krisztus nem folytat

védekező harcot, háborút. A nagy Armageddoni csatában, mely közvetlen előttünk áll, Ő lesz a vezető; ez a csata fog végezni az ellenséggel, igazolván teljesen Jehova nevét.

48. A fentemlített „hadjárat“, (melyet a hierárkia hirdetett 1939-ben) részét képezi a „katolikus akciónak“, aminek az a célja, hogy minél több pénzt gyűjtsenek az emberektől és továbbra is az ellenség karjai közé taszítsák, hogy az amerikai nemzet is egy diktátor által legyen kormányozva, ahogy egész Európában volt. Hogy a pénzgyűjtés volt az egyik célja a hadjáratnak, hogy az embereket továbbra is veszélynek tegyék ki és hogy a „katolikus akciót“ erősítsék, hogy kezét Amerikára tudja tenni, megfigyelendők a következő szavak abból a közleményből, mely a pápa rendelkezésére adatott ki és továbbított: „Az egykori adakozó országok már alig tudnak valamivel hozzájárulni, adni. Egyes esetekben ezek leledukálódtak 50 -85%-ig. Ahogy a szentatya mondotta, a misszió reménységét most Amerikára kell egyesíteni. Ennek az országnak a katolicizmusa Európa ajándéka volt és most eljött az adósság felszámolásának az ideje. . . Minden amerikai katolikus, aki pénzkereső, ajándékozhat egy dollárt, hogy tagja lehessen ennek a társulatnak egy évig. Az, aki ebben jobban van érdekelve, tagsági minőséget nyerhet egész életére vagy egy család, kivételesen egészben is csatlakozhatik hozzá. Ez amugyis elég keveset jelent azokkal szemben, akik mint nők és férfiak, naponta teszik ki életüket a veszélynek a harci zónákban és a leprás-kórházakban, a kereszténység erősítésére és védelmezésére.“

49. Könnyen elképzelhetjük, hogy mily segítséget jelent ez nekik! Tudva van, hogy Amerikában több mint 30 millió katolikus él. Az egy dollárnyi fejenkénti tagsági díj, egy szép összeget tesz ki évenként és az egész élettartamra való tagság vagy esetleg az egész család részvétele, gyorsan emelkedik milliókra, sőt milliárdokra is. Mily célból? Azért, hogy a „Katolikus akció“ képes legyen az egész amerikai kormányt uralma alá venni és hogy ez az ország is egy diktátor által legyen vezetve, ahogy Nimród is tette, amikor Babilont alapította.

50. Vegyük újra figyelembe a fentemlített egyes szavakat: „Ennek az országnak katolicizmusa Európa ajándéka volt“, tehát nem Krisztus ajándéka. Ha a katolicizmus keresztényi lenne, akkor a *Teokrácia* mellett volna. Ehelyett azonban az egy diktatórikus szervezet arisztokráciája (főuri rendje), mely demagogok (népizgatók), verekedők és banditák által vannak vezetve Európában.

51. Legyen figyelembe véve mit mond továbbá a katolikus „propaganda“, ami fentebb említve volt: „Ez nagyon kevés azok érdekében, akik védekeznek a kereszténységet, amennyiben résztvesznek az európai háboruban.“ Más szavakkal: Hitler, a horogkeresztes lovag, harcol a kereszténység érdekében! Semmi sem

volna távolabb az igazságtól, mint ez az állítás és amit minden becsületes ember tudhat.

52. Nem szükség még több bizonyítékot sorolnunk fel annak kimutatására, hogy ez a vallásos-rendszer más hasonló vallásosszervezetekkel egyben a Teokratikus kormány ellen van. A Teokrácia Jézus Krisztus vállán fog nyugodni. Az Ő uralma igazságos kormányzat amelyhez a hierárkiának semmi köze sem lesz.

53. Jehova tanúi nem vitatkoznak az emberekkel, még kevésbé azért ha katolikusok. Az ő harcuk az ördögi tanítások ellen irányul, amelyek oly sok időn át Isten szent nevének gyalázatára szolgáltak és hogy az embereket félrevezetve az ördög törébe ejtsék. Jehova tanúi nem harcolnak senki ellen a hitért vagy tanításokért, melyeket kényszerből gyakorolnak. Az ő megbízatásuk abból áll, hogy ismertessék az isteni igazságokat a nagy *Teokratáról* és *Királyáról*. Az igazság felbőszíti az ördögöt és eszközeit és Jehova tanúi elleni harcra ösztökéli őket. Annak az állításnak alátámasztására, hogy Sátán és eszközei harcolnak Jehova tanúi ellen, legyen figyelembe véve az Írás szava: „Mert nem vér és test ellen van nekünk tusakodásunk, hanem a fejedelemségek ellen, a hatalmasságok ellen, ez élet setétségének világírói ellen, a gonoszság lelkei ellen, amelyek a magaságban vannak.“ (Eféz. 6: 12).

54. Krisztus és követői a démonok ellen harcolnak. A kereszténység a démonizmus ellen és a teokratikus kormány mellett van, mely Krisztus Jézus által gyakoroltatik. A vallás azonban az ördög és démoniainak tiszteletét és szolgálatát jelenti. Figyeljük meg, mit mond erre nézve a Szentírás: „Athéni férfiak! Minden tekintetben nagyon istenfélőknek látlak titeket.“ (Csel 17:22).

55. A vallás főeszközét képezi Sátának, mely által félelmet gerjeszt az emberekbe és törbe ejti őket. A „pokol“, „purgatórium“ és más leírhatatlan szenvedések állandóan az emberek szeméi előtt tartatnak és így a tudatlanok gyorsan az ördög hálójába vonatnak. E Sátáni műveletben a rom. kath. hierárkia vezet, mint főeszköz. „Az emberektől való félelm tört vet; de aki bizik az Urban, kiemeltetik“. (Péld. 29:25). Jehova mondja: „Mivel e nép szájjal közelget hozzám és csak ajkaival tisztel engem, szíve pedig távol van tőlem, úgyhogy irántam való félelmük betanított emberi parancsokat lőn.“ (Ézs. 29: 13).

56. Valóban ahogy írva is van, a vallás egy „háló és csalás“ és hamisan van használva az emberek megkísértésére és zsarolására, hogy pénzt adjanak, hamis reménnyel táplálván őket.

A szükséges igazság

57. A Mindenható Isten beszéde a Bibliában van feljegyezve és csupán az képezi az egyedüli biztos vezetőt. „Az én lábaimnak szövétneke a te igéd és ösvényemnek világossága.“ (Zsolt. 119: 105). „A teljes írás

Istentől ihletetett és hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre, hogy tökéletes legyen az Istennek embere, minden jó cselekedetre felkészített.“ (2 Tim. 3:16–17).

58. Jehova tanui nem üznek propagandát követők toborzására bizonyos ügy, vagy szervezet részére; mert ők nincsenek megbizva ezzel. Az ő tevékenységük kizárólag abból áll, hogy közöljék az igazságot, hogy az emberek felismerhessék a helyes utat. Mint az Úr Jézus Krisztus követői, hirdetniük kell az igazságot és azt teszik is. (Ján. 18:37). Jézus első földönléte alkalmától jelenig, csak nagyon kevesen voltak az emberek közül, akik tanulmányozták a Szentírást, hogy ismerjék fel az igazságot és ezek várták és remélték a nekik megígért Krisztus eljövetelét. Ezek az emberek nem voltak népszerűek a vallásoskodóknak, sőt állandóan üldözve voltak általuk. De minden üldözések dacára, ezek a hitel-

teljes keresztyének, tovább igyekeztek kutatni az igazságot és másokkal is közölni. Tehát nem ésszerű más osztályban keresni őket, hanem az üldözöttek között, akikhez tartozott Jézus és az apostolok is.

59. Jehova tanui és társaik szeretik az igazságot és gyűlölik a hamisságot és Isten törvénye mindenikük szívében van írva. Azért ők nem félnek az emberek gyalázatától és az ördögtől, sem pedig az ő törvénytelen eszközeitől. Ők Jehova Istentől félnek; és abban a tudatban, hogy örök életet ígért nekik, attól félnek, hogy nem tudják teljesíteni a Mindenhatóval kötött szövetséget fenntartás nélkül és így elveszthetik mindazt, ami megígértetett. Ők örvendenek Isten akarata teljesítésében és teljes hittel iránta, szívük mélyéből énekelnek, előremenetelvén: „. . . Örüljön a szívem a te segítségednek; hadd énekeljenek az Úrnak, hogy jót tett velem!“ (Zsoltár 13:5).

Kilátás

Jehova, most fényt vet az Ő csodálatos elrendezéseire, mely uralni fogja az egész földet, miután az Armageddoni csatában ami már előttünk áll, lefogja vágatni az Ő teokratikus kormányának összes ellenségeit.

Prófétái által mondotta, hogy minjázok akik átélni fogják a földön, a minden idők legnagyobb nyomorát, szabályszerint összegyűjtetnek hogy megünnepeljék a Felséges Isten nagy tetteinek emlékét. Isten tiszteletére ünnepélyek voltak elrendelve. Azok hasznára, akik résztvesznek ezeken az ünnepi gyülekezeteken, Jehova kör-szabályokat állított fel, ahogy az Ezekielnek a Templomról való látomásaiban is előárnyékolta. A templomi szabályzat a következőképpen hangzik:

„Mikor pedig a föld népe megyen be az Úr eleibe az ünnepeken, aki az északi kapu útján ment be, hogy leborúlva imádkozzék, a déli kapu útján menjen ki; aki a déli kapu útján ment be, az az északi kapu útján menjen ki; ne térjen vissza azon hapu útjához, a melyen bement, hanem az annak ellenében valón menjen ki“. (Ezekiel 46:9). Az örvendezők népözöne az ünnepélyen egy bizonyos irányban lesz vezetve, hogy semmi rendellenesség ne legyen ami mutatja, hogy Jehova minden cselekedeteiben rend van. Ez mutatja továbbá, hogy a nép mely bírní fogja eme kiváltságokat az Isten Templomával kapcsolatban, végig kell menetelje az egész útvonalat nem pedig csak egy részét, ha Istennel kibékülni óhajt, hogy az Ő szervezetébe örökös befogadást nyerjen.

A „kereszténység“ vezetői bolond-pásztorok voltak; de Jehova szervezetében a föld „fejedelmei“, azaz az őskori próféták és más hűséges tanuk Ábeltől Keresztelő Jánósig, mint tökéletes emberek támasztatnak fel (Zsid. 11:35, 39, 40), akik minden időben vezetni fogják a népet hatalommal az igaz úton. Az a fejedelem (aki

alatt az akkori fejedelmek próféták értendők, akik igazságban fognak uralkodni, mint a Teokrácia kormányának látható képviselői Zsolt. 45:17; Ézsa. 32:1) pedig, mikor bemennek (a néppel a templomba), közöttük menjen be és mikor kimennek, együtt menjen ki velük. És az ünnepeken és a szent egybegyűléseken legyen az ételáldozat egy éfa egy bika mellé és egy éfa a kos mellé, és a bárányok mellé, amit keze adhat, s az olajból egy hin az éfához“. (Ezek. 46:10–11). A fejedelmek, tehát a mint látszik, Jehovával szemben egy felelős állással lesznek felruházva, és ők gondoskodni fognak az ezeréves Krisztusi uralom alatt, hogy az emberek az igazságot gyakorolják.

A jelképi templomnak kapui voltak úgy kívül mint belől, ugyanis északon, délen és keleten. A templom keleti belső kapuja bizonyos alkalmakkor megnyitott amint írva van: „Továbbá, mikor a fejedelem szabad akaratból tesz égő áldozatot, vagy hálaadó áldozatokat, szabad akaratból az Úrnak, nyissák ki neki a kaput, mely napkeletre néz, és ő vigye égő áldozatát, mint ahogy szombat napon szokta tenni, és azután menjen ki és zárják be a kaput kimenése után“. (Ezek. 46:12.) Ez egy további bizonyítéka Jehova szeretetteljes jóságának, és mutatja figyelmes voltát, az Ő egykori hűséges prófétái iránt; továbbá azt is feltárja, hogy egy „jobb feltámadással“ áldatnak meg mint azok, akik az általános feltámadásban fognak részesülni. (Zsid. 11:35), Semmi sem fog történni kényszerítésből, ők buzgó szívvel, örömmel és önkéntesen fognak szolgálni. Ők boldogok, ha személyesen, szolgálaton kívül is imádkozhatnak az Úrnak és nem csak hivatalos szolgálatuk alkalmával a néppel és hála és dicsérő-áldozatot hoznak. Figyeljük meg, amint az irás mondja, hogy a fejedelmek önkéntes áldozatának

bemutatása után, a kapu, miután kimennek, újra beté-
tetik. Ez mutatja, hogy részükre a Jehova mennyei pap-
ságához való bejárás lehetőségének kapui mindig nyitva
állnak, amely papságnak Jézus Krisztus a Feje és ezek
a fejedelmek (próféták), mikor arra szükségük van, kér-
hetik a közösséget az ég Urával. Irva van: „És mielőtt
kiáltanának, én felelek, ők még beszélnek és én már
meghallgattam.“ (Ézsa. 65:24).

Továbbá előkészületek lettek téve, hogy naponta
legyenek hozva dicsérő-áldozatok Jehovának. A templomi
szabály mondja: „És egy esztendő ép-barányt áldozz
égő-áldozatul naponként az Úrnak; minden reggel áldozz
azzal. És ételáldozatot tégy hozzá minden reggel: egy
hatodrészt éfát és az olajból a hin harmadrészét a liszt
megnedvesítésére, ételáldozatul az Úrnak; örökre állandó
rendelések ezek. Hozzatok azért a bárányt és az étel-
áldozatot minden reggel állandó égő-áldozatul.“ (Ezek.
46:13-15). Mindezek prófétai vagy jelképi dolgok: A
Jehova Istennek hozott hála és dicséret, a királyi pap-
ságon, mely Jézus Krisztus és a vele egyesült 144.000-
ból áll, fog megnyilvánítani és többé soha sem fog
megszünni „a szüntelen való áldozat“. (Dán. 12:11).
Akkor, a Sátáni politikai szervezetek, melyek a „fene-
vad“-ban és a „fenevad képében“ vannak jelképezve,
el lesznek távolítva az utból, úgyhogy nem fognak többé
a földön tevékenykedni és zavarokat okozni.

„A fejedelmeknek az egész földön“ egy örökké-
tartó kiváltság fog adatni Jehovától. Erről olvassuk: „Ezt
mondja az Úr Isten: Ha a fejedelem ajándékot ad va-
lamilyik fiának a maga örökségéből, az az ő fiáé legyen
tulajdonul örökségképpen“. (Ezek. 46:16). Az ősi Izrael
idejében a fiak, a család nevének és vagyonának bizto-
sítására és fenntartására neveltettek, melyet tartós örök-
ség gyanánt kaptak. Ezekre az intézkedésekre az embe-
riség haldokló állapota adott okot. Jehovának, Jézus
Krisztus által uralt királyságában pedig, ellenkezőleg, a
feltámasztott vezetők vagy „fejedelmek“ a próféták, többé
nem halnak meg. „Mert meg sem halhatnak többé“.
(Luk. 20:36). Nekik nem lesz szükségük fiakra, család-
jaik vagyonának megőrzésére, mert ezek a fejedelmek
feltámasztatván, Krisztus Jézustól életet fognak kapni és
így ők „fiak“ fognak lenni, amit örökségül kaptak aty-
juktól, Krisztus Jézustól. Ebből világosan látszik tehát,
hogy az itt említett „fejedelmek“ és „fijak“ prófétai ké-
pekül szolgálnak a föld összes „fejedelmeiről“ akik a
dicsőség nagy Fejedelmének, Krisztusnak fiaivá tételnek,
(Zsolt. 45:17). Tehát a látomás, mely Ezekiel prófétának
adatott, azt ábrázolja, hogy e fejedelmek nevei sohasem
fognak megszünni és amit Isten adott nekik örökség
gyanánt, örök hiteles-tulajdonként marad birtokukban.

Amennyiben kitűnik, a „fejedelmeknek“ bizonyos
ítélkezési szabadság fog adatni Jehova szolgálatával kap-
csolatban. Ez a következő szavakban ábrázoltatik: „De
ha örökségéből valamelyik szolgájának ad ajándékot, az
a szabadság esztendejéig, a jubileumig lesz azé, azután

visszaszáll a fejedelemre; csak az ő öröksége lesz az ő
fiaé“. (Ezek. 46:17). A helyreállítás időszaka alatt, egy
nagy munka lesz végezve és úgy tűnik ki, hogy az Úr
a „föld fejedelmeinek“ ítélhetőzatal fog megengedni
atekintetben, hogy kiknek adják Jehova szervezetében a
különböző szolgálatok kiváltságát. Ez az alkalom bizo-
nyára olyan embereknek adatik, akik valóban szeretik az
Urát, hogy bebizonyíthassák hűségüket, felszenteltségü-
ket és szolgálatkészségüket; és így méltókká tételnek a
szolgálatra. A maradék azon tagjainak, akiknek gyerme-
keik vannak, most kiváltságuk van őket tanítani, hogy
magukat őszintén Isten szolgálatára szenteljék és hogy
készek legyenek a szolgálatra „a föld fejedelmeinek“
vezetése alatt. Hasonlóképpen ez a kiváltságuk a Jona-
dáboknak, vagy jóakaratu embereknek is, akiknek gyer-
mekeik vannak. Azért ezek a gyermekek buzdítva kell
legyenek, hogy tanulják az *Órtornyot* szüleikkel egyben.
Vigyétek magatokkal a gyermekeket a gyülekezetekbe,
ahol az *Órtorny* közleményei vannak tanulva. Gondol-
játok meg, hogy Isten kijelentése szerint mely néktek
szól, a ti gyermekeitek kell hogy keressék az igazságot
és alázatosságot, még Armageddon kezdete előtt. Az
Órtorny nagy értéket fog előtettetek képviselni, ha el-
fogadjátok az Úr tanácsát és arra képesíti gyermekei-
teket, hogy tanulják megismerni, az igazságot. Kétséget
kizáróan a „fejedelmek“, a különleges szolgálatok áldá-
sait azoknak fogják adni, akik arra alkalmasak és buzgók
lesznek, hogy szolgáljanak és az Úr tetszését kiérdemeljék.
A földön a szolgálati hivatal teljes egészében a „feje-
delmeké“ lesz de mivel az a nagy mű sokak szolgálá-
tát igényli, a „fejedelmek“-nek kiváltságuk lesz mások-
nak is részt-juttatni az alkalomból, hogy közreműködje-
nek e munkában, a föld „fejedelmei“-nek irányítása mel-
lett. Ez az alkalom, mely mint „ajándék“ vagy kiváltság
adatik (a szolgának) egészen a felszabadulás évéig, „azután
visszaszáll újra a fejedelemre“. Ez azt jelenti, hogy a
a „szolgák“ birhatnak e szolgálati kiváltsággal a feje-
delmek vezetése alatt és hogy a tisztesség amit ez a
hivatal magával hord, csak az ezerév leteltéig lesz az
övék, mert azon idő leteltével többé nem fog külömbiség
létezni e szolgák és más emberek között akik megőrzik
fedhetetlenségüket és „megszabadítottatnak... az Isten
fia dicsőségének szabadságára“. (Rom. 8:21). Minden-
esetre egy csodálatos kiváltság fog lenni, szolgálni a
föld „fejedelmeinek“ vezetése alatt; és most a földön
élő hűségesek kellene tanítsák gyermekeiket erre. Mind-
amellet, hogy a szolgák szolgálatuk által örömet és „di-
csőséget“ nyernek, ami azonban voltaképpen mégis a
„fejedelmeket“ illeti.

Ez az idézet mutatja, hogy egyes személyek az
Izrael nemzetségéből (akik néha úgy maguk mint mások
által, könnyelműen „Judea“-belieknek neveztetnek), nem
részesülhetnek külömb kiváltságokban mint más nemze-
tiségbeli emberek. Az ezeréves uralom alatt, az Izraeli-
ták a fejedelmek vezetése alatt a legmagasabb fokú szol-

gálatban részesülhetnek. De azért ezek az emberek nem fognak kiváltságosabbak lenni mint bármilyen más népek Isten ígéje kijelenti, hogy azoknak „könnyebb lesz“. Az Úr és királysága iránti hűségük és odaadásuk megfogja hozni ezeknek az Úr áldásait. Mindamellet, hogy a test-szerű Izrael mint nemzet hűtlenné lett Istenhez különösen az őskori szövetségük idején, de Jehova mégis megmentő kegyelmét nyújtja nekik. Atyáik hűségéért, akik az ezerév alatt mint az „egész föld fejedelmei“ fognak szerepelni, Isten alkalmat fog adni nekik, hogy Vele tökéletesen kibéküljenek. Azért van megírva az Izrael maradékáról, akik elfogadják Jézus Krisztust“ . . . de a választásra nézve ők szerelmetesek az atyáikért. (Rom. 11:28). Semmi oka nem volna annak, hogy valamely testi Zsidónak adatnék az ezeréves uralom alatt valamely különleges szolgálat, csakis abban az esetben, ha különlegesen elkészül arra, felszentelvén magát kivételesen Jehova Istennek és Királyának, Jézus Krisztusnak. Pál apostolnak fentebb idézett szavai nem magyarázhatók oly értelemben, hogy zsidó eredetből származó emberek, mások előtt kivételes kiváltságokban részesedhetnek. Bárkinek, aki Isten szervezetébe akar jutni, az Ábraháméhoz hasonló hite kell legyen és akkor válnak valódi Izraelitákká igaz judabeliekké, akik dicsérik a Felséges Istent és Királyát Jézus Krisztust, mint az Ő hűséges szolgái.

Jehova világosan ismerteti, hogy Isten országában nem lesz szenvedés sem elnyomatás. „És a fejedelem el ne vegyen a nép örökségéből, hogy nyomorgatással kivesse őket tulajdonukból; a maga tulajdonából adjon örökséget fiainak, hogy az én népem közül, senki el ne széledjen a maga tulajdonából“. (Ézek. 46:18). Ez mutatja, hogy a nép öröksége nem lesz megrövidítve (apasztva) az által, hogy Isten azt a föld fejedelmeinek osztja. Az egész föld az engedelmes emberek lakóhelye fog lenni és ők birni fogják örökre. Az embereknek alapos és biztos elhelyezkedésük lesznek, biztonságban fognak lakozni. A fejedelmek nem fognak tulajdonítani maguknak pompát, sem gazdagságot, a nép rovására és a nép nem lesz többé szétszóródva. Az „egész föld uralkodói“ az emberiséggel egy szoros emberi családban fognak lakozni és mindnyájan dicsérni fogják az örökkévaló Teremtőt. (Zsoltár 150:6).

„Jöjjetek lássátok az Úr tetteit, aki pusztaságokat szerez a földön; Hadakat némit el a föld széléig; ivet tör, kopját ront, hadi szekereket éget el tűzben. Csendesedjete és ismerjéte el, hogy én vagyok az Isten! Felmagasztaltatom a nemzetek közt, felmagasztaltatom a földön. A Seregek Ura velünk van, Jákob Istene a mi várunk!“ (Zsoltár 46:9—12).

Egy törvénytelen kísérlet a föld benépesítésére

Mi lett a megházasodott „Isten fiai“-val, akik 4400 évvel ezelőtt a vízözön kitérősekor a földön voltak (1 Mózes 6:1—2). Ők már éltek, mielőtt alkottattott a föld és mielőtt teremtetett volna az emberpár a földre, amint maga Isten mondotta: „Hol voltál, amikor a földnek alapot vetettem? — mond meg, ha tudsz valami okosat! Ki határozta meg mértékeit, ugyan tudod-e; avagy ki húzta el felette a mérőszinört? Mire bocsátották le oszlopaikat, avagy ki vetette fel szegletkövét; Mikor együtt örvendezének a hajnalszillagok és Istennek minden fiai vigadozának.“ (Jób 38:4—7).

A Mindenható Isten általános szervezetében, aki magát Jehova néven nevezi, sok szent angyalok voltak, akik az Ő szolgálatára voltak szentelve, de akik a „hajnalszillag“-nak, Lucifernek a lázadásában résztvettek. A hűséges angyalok mind „Isten fiai“, mert életüket Jehova Istentől nyerték, „aki a szeleket teszi követeivé, a lángoló tüzet szolgálóivá“. Ő fundálta a földet az ő oszlopaik, nem mozdul meg soha örökké.“

Az édeni lázadás óta körülbelül 1500 év telt el. Ádám és Éva fiakat és unokákat hoztak a világra és az emberi nem — habár igazságtalanságban is —, szaporodott folyton. Itt kezdődik az emberiség zuhlése, eltávolodása, ahogy azt az ihletett tudósítás mondja: „Lőn pedig, hogy az emberek sokasodni kezdenek a föld színein és leányaik születének. És láták az Istennek fiai az emberek leányait, hogy szépek azok és vevének magoknak feleségeket mindazok közül, akiket megkedvelnek vala.“ (1 Mózes 6:1—2). Az említett tudósításból nem tűnik ki, hogy ezek az „Isten fiak“ mint angya-

lok, vagy később, miután emberi testet öltöttek, törvénytelenek, gonoszak lettek volna. Nem lehet mondani, hogy az ittemlített „Isten fiai“ abban az időben az elbukott Lucifer szervezetéhez tartoztak volna. Mindazok, akik vele, most már Sátán, ördöggel szövetségtek, az ő „magva“, következőleg Sátán fiai. Ez azt bizonyítja, hogy az ittemlített „Isten fiai“ egy egészen más osztály, más csoport és nem azok, akik Sátánnal társultak az ő édeni lázadásakor. Az a körülmény, hogy a lázadás után 1500 év múlva is ezek az angyalok még mindig „Isten fiainak“ neveztetnek, mutatja, hogy ők azon egész idő alatt szolgálták Jehova Istent. Ők szellemi teremtmények voltak, illetve angyalok, akik életüket Jehova Istentől kapták és mivel az Ő szolgálatában maradtak, azért neveztetnek „Isten fiainak“. Ádám összes ivadékai már születésüktől fogva bűnösök, azért az „Isten fiai“ elnevezés nem vonatkozhatik közülök egyikre sem. (Róma 5:12). Noé Isten szolgálója volt. Az ördög hasonlóvá akarta tenni magát Jehova Istenhez, sőt föléje is szándékozott emelkedni, azért terveket szőtt Jehova gyalázására és az Ellene való küzdelemre. Ő tudta, hogy Isten megparancsolta Ádámnak Édenben, hogy szaporodjanak és töltsék be a földet egy igaz nemzedékkel és hogy Isten nyilatkozata szerint az Ő határozatának eleget is kell tenni. Így gondolta ő megakadályozni, Isten ismert céljának véghezvitelét. Habár Ádám az ördög szervezetéhez szegődött, mégis egyesek az ő leszármazottai közül megőrizték feddhetetlenségüket és odaadásukat Isten iránt. Ezek közül való Ábel, Énok és Noé. Hogy gonosz szándékát elérje, az ördög arra igyekezett, hogy az egész

emberi nemet elvonja, amennyiben angyalokat használt fel emberi férjek helyettesítésére, hogy egy oly nemzedéket hozzon létre, amely Isten ellen lázadjon. Bizonyára az ördög megkísérelte etekintetben az összes angyalokat félrevezetni, acélból, hogy Isten haragját felgerjessze s hogy közelebb hozza az egész emberi nem megsemmisítését, s egyben az összes angyalokat is a Mindenható ellen lázítsa.

Az ördög csalás és ravaszághoz folyamodik, csak hogy hálójába kerítse azokat az embereket, akik elhanyagolják kötelezettségeiket Istennel szemben. Teljesen észszerű következtetni, hogy hasonlóképpen kísérelte meg ugyancsak ravaszággal és csalással félrevezetni az Isten szeliemi „fiait”. Az ő törvénytelen tervének egy lényeges része az, hogy megcsalja és tévedésbe ejtse úgy az angyalokat, mint az embereket, hogy Isten törvénye ellen tevékenykedjenek. Az „emberek leányai” szépek valának és „Isten fiai” látták és figyelték vonzalmasságukat. Csalással és ravaszággal szédítette meg és ejtette hálójába Sátán az első szép asszonyt, Évát, ami Ádámnak mintegy spanyollal gyanánt szolgált, hogy Sátán mellé szegődjön s azután 1500 évvel később, az ördög a szép-leányokat, Éva unokáit használta fel, hogy hálójába ejtsen másokat, sőt még az „Isten fiai”-t is. Ezeknek az „Isten fiai”-nak, angyaloknak hatalmuk volt emberi testet ölteni, amit kétségetkizáróan meg is tettek. Semmi sem bizonyít amellett, hogy ők a testöltés által megszegtek volna Isten törvényét; mert a Szentírásból kitűnik, hogy sokkal azután, Ábrahám napjaiban is az angyalok öltöttek testet, amennyiben megjelentek emberi testben. (Lásd 1 Mózes 18 és 19 fejt). Mindamellett, hogy „Isten fiai” nem az Isten parancsára testesültek meg és nem küldettek általa követekként, mégis ügytűnik ki, hogy bűnük nem a megtestesülésükben rejlik. Amikor ők megjelentek emberi testben, nagyon szép és vonzalmas férfiak voltak, akik tetszhettek koruk leányainak. A Szentírás nem állítsa, hogy ők óriások lettek volna, ami nem is volna észszerű hinni vagy feltételezni, hogy mint óriások jelentek meg. Így választottak maguknak feleségeket „Isten fiai” azok közül, akiket kedvelének vala. Ez a társasviszony, „Isten fiai” és az „emberek leányai” között, eredményezte az emberek közötti nagy romlottságot s ami végérvényesen bizonyítsa, hogy Sátán volt főszereplője a dolgok ilyenképpen alakulásának.

Feltételezhető, hogy e „leányok” szülői beleegyezésüket adták leányaik házasságába a megtestesült szellemi teremtményekkel, mert azt következtették, hogy ez fogja nagyra tenni az emberi nemet Isten előtt és nagyobb figyelemmel fognak lenni a Mindenható iránt. Lehetséges, hogy az ördög ilyen gondolatokat szugerált az emberek elméjébe, mert az ő célja, hogy Isten nevére gyalázatot zúdítson.

Akkor a földön „Isten fiai”-n kívül még az ősi kígyó „magva” is volt, A Szentírás mondja: „Az óriások valának a földön abban az időben” s ahogy a Parafel Biblia mondja: „Azokban a napokban Nephilimek valának a földön sőt még azután is, miután az Isten fiai összeházasodának vala az emberek leányaival és azok gyermekeket szülének nekik. Ezek ama hatalmasok, vitézek (Zsidóul, gibborim), kik eleitől fogva híres-neves emberek voltak. „Kétséget kizáróan a Nephilimek voltak azok, akik Sátánnal egyetértésben arra bírták „Isten fiai”-t, hogy hagyják el helyüket Jehova szolgálatában, s örömlükét az „emberek leányai”-nál keressék; ezt a Nephilimek azért tették, hogy „Isten fiai”-t távolítsák el Jehovától, hogy kegyvesztettekké legyenek, s ezáltal Je-

hova nevére gyalázat zúduljon. Ezek a Nephilimek megtestesültek és „a földön voltak”; de az „Isten fiai” házasodtak össze „az emberek leányaival”. És „azután”, azaz miután a Nephilimek megjelentek a földön első ízben, „Isten fiai”-nak és az „emberek leányai”-nak gyermekeik születtek. Nevük értelmének megfelelően, ezek a Nephilimek „bukott”-ak, bukott angyalok voltak, mert ők teljesen elváltak esve Istentől, vagy „leverők”, akik erőszakosan bánnak másokkal. (Lásd a Strong koncordátumot, angolban).

Az „Isten fiai” és az „emberek leányai”-nak házasságából gyermekek születtek, akik „az őskori híres-neves emberek voltak” (Alliofi). Ezek a „híres-neves emberek”, „Isten fiai”-nak ivadékaik, nem nevezettek Nephilimeknek, hanem amint a Héber Biblia mondja, „gibborim”-oknak. Az ördög, terve végrehajtásában, hogy célját elérje, ezáltal mintha jó sikert ért volna el. Ezzel a sikerrel gondolta Sátán beigazoltnak lenni az ő felsőbbségét és hogy nagy gyalázatot hozzon Jehova nevére, valamint, hogy megakadályozza Istent a földre vonatkozó céljának kivitelében. Eme ördögi terv következtéképp majdnem minden ember elromlott. (1 Mózes 6:12). Noé minden időben megőrizte feddhetetlenségét Isten előtt és csak ő és családja maradt hű akkor a földön, Istenhez. A „föld benépesítésének” megbízatása, amit Isten először Ádámnak adott, csak olyan emberek által volt végrehajtható, akik teljes összhangban voltak Istennel, s mielőtt Isten eme célját végrehajthatták volna, a gonoszak el kellett távolíttassanak. Egy vízözön által Sátán hamis terve, hogy a földön minden teremtményt megrontson, meghíúsított. Amennyiben a törvénytelen gonosz nemzedék a földön elpusztíttatott és a földön csak igaz emberek maradtak, az isteni megbízatásnak „a föld benépesítésére” vonatkozó útja szabaddátétett, hogy az újra kezdődhessen. Az özönvízben, mely a földet sújtotta, a *gibborimok*, azaz a „hatalmasok” vagy „vitézek” elpusztíttattak, de nem léteztek szentirati bizonyíték, hogy elpusztultak volna ez alkalommal „Isten fiai” és a törvénytelen Nephilimek is. Ellenkezőleg, a bizonyítékok-amellett szólnak, hogy mindkét osztály még életben van. Júdás 6 és 2 Péter 2:4, 5, Efézus 6 12 és még más bibliai szövegek, melyek a démonok tevékenységét írják le (mint akik a halottak helyett felelnek) mutatják, hogy mi lett a Nephilimekből, akik a vízözön előtt megtestesültek.

Felvetődik a kérdés: Mi lett „Isten fiai”-val, akik a vízözön előtt összeházasodtak és milyen állapotban vannak ők jelenben? Jehova neve gyalázva volt úgy az angyalok mint az emberek által és Jehova az arra rendelt időben elküldötte Jézust a földre nevének igazolásáért és hogy bizonyosságot tegyen az igazságról. Abban az időben Jézus, kellett, hogy prédikáljon úgy szájának beszédével, mint cselekedeteivel ezzel összhangban, amit tett is. Minden prédikációja, az Istentől neki adatott megbízatásának teljesítése volt. „Mert Krisztus is szenvedett egyszer a bűnökért, mint igaz a nem igazakért, hogy minket Istenhez vezéreljen; megölettetvén ugyan testi szerint, de megelevenítetvén lélek szerint; A melyben elmenvén, a fömlöcben lévő lelkeknek is prédikált. A melyek engedetlenségűk voltak egyszer, mikor egyszer várt az Isten békéttirése a Noé napjaiban, a bárka készítésekor, a melyben kevés azaz nyolc lélek tartatott meg víz által”. (1 Péter 3:18-20).

A Szentírás szerint a „fömlöcben lévő lelkek” azok, akik 1 Mózes 6-dik részében „Isten fiai”-ként em-

lítettnek. Az Ő igazságtalan cselekedetük abban állott, hogy elhagyták kötelezettségeiket Isten szervezetében, összeházasodván az emberek leányaival és így oly állapotban jutottak, ami Isten törvényével, ami előttük ismert volt, ellentétbe hozta őket. Mikor a bárka elkészült és megindult a vízözön, a „világ mely vala” vég t ért. Ez egy változást jelent úgy a szellemi mint a földi állapotban. Azért van mondva: „A melyek által az akkori világ vízzel elborítottván, elveszett”. (2. Péter 3:6). Abban az időben, azok a szellemek (lelkek) nem lettek megsemmisítve, hanem fogságba (tömlőcbe) vettek. Ezeknek a tömlőcbe lévő lelkeknek prédikált Jézus. Noé, mint „az igazság prélikátora” a vízözön előtt prédikált volt nekik, de ők nem fogadták el és azért nem menekülhettek meg a fogságtól sem. Tehát azok a szellemek nem ölettek meg akkor, mert életben voltak az Úr Jézus idejében, különben Jézus nem tudott volna nekik prédikálni. Bizonyos, hogy azok az engedetlen szellemek, „Isten fiai”, még máma is életben vannak, még ha megkötözve a tömlőcben is.

Ki ejtette őket fogságba? Nincsen bizonyíték a tekintetben, hogy azt lehessen következtetni, hogy Isten tette volna ezt. De mivel ők engedetlenek voltak Istenrel szemben, nem Ő kellett volna fogságba ejtse őket? Szükségképpen nem. Azok az angyalok, akik egykor Isten szervezetének szolgálatában voltak az ördög hamisságának áldozataivá lettek, amiért is Isten átengedte őket az Ő ellenségének, Sátánnak, megengedvén, hogy fogságba ejtse őket. Évszázadokkal később az Izraeliták voltak egy hasonló állapotban Jehova tipikus (jelképes) szervezetében és szolgálatában, engedvén Sátán félrevezető befolyásának, amiért Isten az Ő ellenségének, Sátánnak kezére adta őket megengedvén, hogy sokan közülök láncokban és fogságban tartassanak. (Lásd Hozseás 11:8, Jer. 12:7, Ez-a. 47:6) Hasonlóképpen „Isten fiai” is, akik Noé idejében engedetlenek valának nem hallgattak Noé beszédére és mikor megindult a vízözön nem találhattak menedéket sehol, tekintet nélkül arra, hogy volt-e nekik akkor vágyuk az Isten szervezetébe visszatérni vagy sem. Ők engedetlenek voltak és Sátán hálójába estek. Ha Isten nem vetette volna fogságba ezeket a „szellemeket” akkor az azon látható okból történt volna, hogy megakadályozza őket egy újabb engedetlenségtől, mely gondolat azt a következtetést támogassa, hogy nem Isten vetette őket fogságba. Tehát ha Sátán az, aki őket letartóztatta, ezzel azt a célt szolgálta, hogy hatalmában tartva megakadályozza őket az Istenhez való visszatérésben. Miután a vízözön kitört és ezek az engedetlen szellemek szemeikkel láthatták Istennek mindenekfelett való hatalmát, igazoltatván ezáltal Igéje és neve, ezek a szellemi teremtmények Sátán és gonosz társai által megkötöztettek, hogy megakadályoztassanak a visszatérésben. Mivel ezek a „fiak” a 120 év alatt nem húztak hasznot Isten hosszútűréséből és nem hallgatván Isten tanujának az igaz Noének prédikálására, azért hagyta Jehova, hogy menjenek saját útjukon, elutasítván oltalmazásukat az özönviz idején. Engedelmességük, ami abban állott, hogy nem értékelték az Ő szervezetét és szolgálatát, elválasztotta őket Tőle és féltelmük Sátán törébe vezette őket. (Péld. 29:25). Ily módon nem engedvén, hogy

visszatérhessenek újra Istenhez, az Úrhoz és szolgálatához.

Mivel a prédikálás célja a hallgató megjavítására irányul — ha az lehetséges — hasonlóképpen az kellett legyen az oka Jézus prédikálásának is ezen engedetlenek részére. (Róma 10:14-15). Hogy prédikált nekik Jézus? Nem éppen szájának beszéde által, hanem következtetés viselkedése és rendíthetetlen odaadása által Jehova iránt, az Ő földönléte alkalmával, még a legtüzesebb megpróbáltatások között is. Mikor Jézus a Jordánnál felszentelte magát Istennek, akkor volt testben halottnak tekintve és Isten szelleme mely ott reá szállott, az után kezdte Őt szellemileg élővé tenni. Három és fél évig prédikálta Ő az igazságot szájának beszédével úgy, mint állandó, odaadásával Jehova Isten iránt. Ő elűtasította Sátánnak ellene irányuló kísértéseit és Sátán által Reá gyakorolt minden üldözések közepette is hű maradt Jehovához. Ez által valamint haláláig tartó következtetés viselkedése és a halálból való feltámadása által prédikált Ő a tömlőcben lévő lelkeknek, ahogy leírva találjuk I Péter 3:19-ben: „Amelyben elmenvén, a tömlőcben lévő lelkeknek is prédikált”. A szellemek hallották az Ő prédikálását, amennyiben ők megfigyelhették az Ő következtetés odaadását és állhatatosságát Isten szervezeté iránt, ami nekik a következőket mondhatta: „Ha ti Isten szervezetéhez hűségesek maradtatok volna amelyben Isten néktek egy helyet adott, most nem lennétek fogságban és Isten kegyétől távol”.

Ezekiel próféciájából (38:1, 2) mintha az tűnnék ki, hogy „Mádog földé” az a hely, ahol fogságba vettek a Noé napjaiban vékezett angyalok, akiket Sátán ejtett fogságba. Miután Jézus feltámadott, Ő isteni szellemmé lett, teljhatalommal ruházva fel és azzai a képességgel, hogy jöhetett és mehetett bárhová akart. A három nap alatt, amíg halott volt bizonyos, hogy sehová sem mehetett. Az Ő feltámadásától a szellemi, isteni természetre, egészen mennybemeneteléig, negyven nap telt el. Többször és különbözőképpen jelent meg Ő tanítványainak testben, de minden alkalommal csak alig néhány percre. Nem igen találjuk ok, hogy miért ne mehetett volna el a „Mádog földére”, hogy ott a vízözön óta az ördög által fogva tartott szellemi teremtményekhez direkte módon üzenetet intézzen. Mindenhez, melyet Isten akaratával összhangban óhott tenni, bizonyára birt a kellő erővel is. Ő el volt határozva odamenni és bizonyára volt elegendő ideje is, feltámadásától egészen mennybemeneteléig. A tény, hogy Jézus prédikált a „fogságban lévő lelkeknek”, ha csak indirekt (közvetett) módon is, azt jelenti, hogy van reménység ezeknek a rabságban tartott szellemeknek a felszabadulására, akik Isten ítélet napján állástfoglalnak bátran Jehova mellett. Hogy Jehova mit tart fenn részükre, arról a Szentírás semmit sem beszél. Ha azonban lesznek, akik közülök az Armageddoni viadalban nyíltan és határozott magatartással állástfoglalnak mellette és örömmel veszik, ha Jehova bárhol is ad helyet nekik, akkor helyreállíthatók, hogy visszatérve egy helyet kapjanak az Ő egyetemes (általános) szervezetében, de nem „a föld benépesítésére.” Ez a megbízás a „jóindulatu emberek” részére van fenntartva, akik átélni fogják Armageddon viadalát.